

ÈCLAIR

СІЧЕНЬ 2021

ПІМОПІ
ШАЛАМЕ

СМАК
ТАЛАНТУ

ЧОЛОВІК,
ЯКИЙ ВБИВ
ДОН КІХОТА

ЩО МИ НОСИТИМЕМО
ЗИМОЮ 2020-2021

СОЛОДКІ ТЕМИ З КРЕМОМ ВІДВЕРТОСТІ

Me:

**I want to
be more of
a morning
person.**

Music for every mood.

Also me:

607,175 FOLLOWERS
PLAYLIST

ÉCLAIR

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР Богомолова Аліна
ЛІТЕРАТУРНИЙ РЕДАКТОР Богомолова Аліна
ЖУРНАЛІСТ Бабенко Альона
ХУДОЖНИЙ РЕДАКТОР Бондаренко Катерина
ВЕРСТАЛЬНИК Репік Катерина

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Богомолова Аліна, Бабенко Альона, Бондаренко Катерина,
Репік Катерина

Україна, м. Київ, 01001, вул. Пушкіна, 5/28.
Редакція: тел.: 044-345-276-1537.
Рекламний відділ: тел.: 044-758-386-5897;
e-mail: clair.reklama@gmail.com
Відділ поширення: тел.: 044-958-234-5646;
e-mail: clair.distribution@gmail.com

До друкарська підготовка: ООО «Юнівест Препрес»,
м. Київ, вул. Крижановського, 4.
Друк: ООО «Новий друк», м. Київ, вул. Магнітогорська, 1

Виняткові права на розповсюдження журналу і продаж реклами
на території України має ООО «Еклер Україна»

НОМЕР ПІДПИСАНИЙ ДО ДРУКУ 10.01.2021

ЗМІСТ

СМАК СТИЛЮ

якою мода була раніше.....	6
мейк для початківців.....	12
модний показ «chanel» осінь-зима 2020-21.....	16
тренди макіяжу 2020.....	22
що ми носитимемо зимою 2020-2021.....	24

НА СНІДАНОК, ОБІД І ВЕЧЕРЮ

чому.....	32
факти.....	42
слово місяця «yakamoz».....	44

У ФОКУСІ

СТВОРЕННЯ (ТА РЕМЕЙК) ТІМОТІ ШАЛАМЕ.....	50

ТЕРПКІСТЬ ДУМОК

ознаки того, що вас використовують у взаєминах.....	64
скільки потрібно часу, щоб колишній перестав про вас думати.....	66
нове знайомство з коханням.....	68
як припинити турбуватися про чужу думку.....	74

СПОКУСА ВІЛЬНОГО ЧАСУ

«время и стекло» вже не заспіває.....	80
підбірка естетичної музики.....	84
що таке музика й що ж із нею робити.....	92
будь у тренді разом з тіток.....	94
шах і мат серіалам 2020.....	96
рецензія на фільм «чоловік, який вбив дон кіхота».....	106

ЯКОЮ МОДА БУЛА РАНІШЕ

Поки ми захоплюємося модою ХХ століття, тогочасним дівчатам доводилося видумувати все нові й нові лайфхаки краси й підлаштовуватися під стильні тенденції все краще й чіткіше. Тому пропонуємо зазирнути з нами в далекі 60-ті.

Раніше не виробляли такої кількості косметики, як у наш час. До того ж, багато продуктів були універсальними, багатофункціональними. Наприклад, туш у брусочку для вій та брів. Зараз ми маємо для очей окрему туш для верхніх та нижніх вій. Брови фарбуємо олівцями, тіннями, закріплюємо гелем. Тоді ж ці всі товари замінювала компактна коробочка. Пензлик, що лежав у комплекті був поганої якості, тому тогочасні дівчата замінювали його дитячою зубною щіткою. У народі її називали «поплюйка», адже для того, щоб фарба лягла на вії, на неї потрібно було поплювати. Щоб вії здавалися густішими, використовували розсипчасту пудру. На жаль, 60-ті відзначилися тим, що вийти на вулицю без макіяжу, вважалося недопустимо. Якість макіяжу відходила на задній план.

Наступний атрибут справжньої красуні й господині — зубний порошок. Такий засіб був зовсім недорогим. Ним чистили не тільки зуби, а й біле взуття та столові прибори.

Коли стало модно активно наносити макіяж, обов'язковим елементом були чорні стрілки й помада. Однак не все так просто. Помаду часто доводилося варити самим. Стильними тоді були помади з перламутром, особливо рожеві. Водночас вважалося непристойним залишати сліди на чашці. Жінки й тут знайшли вихід: потрібно спочатку облизати край стакану, а потім обережно відпити.

А що ж із зачіскою? Тут усе ясно! Найбільш стильною зачіскою була «бабета» і її різновиди. Другий варіант — легкі в догляді геометричні стрижки. Крім того, почали використовувати перуки й шиньйони.

МАКІЯЖ НАНЕСЕНИЙ, ЗАЧІСКА ЗРОБЛЕНА. А ЩО Ж ВДЯГНУТИ? ЧИТАЙ ДАЛІ!

Любов жінок завоювали мініспідниці. Якщо спідниця була занадто короткою, дівчат відправляли перевдягатися додому. До кінця десятиліття увійшов у моду строгий брючний костюм чоловічого крою: прямий або приталений жакет, прямі або злегка розкльошені брюки й тупоносі туфлі з невисокими підборами. За право носити брючний костюм радянським жінкам довелося поборотися так само, як колись за мініспідниці. Дівчат у брюках або шортах не пускали в клуби, ресторани та інші громадські місця.

А взутися не забули? На початку десятиліття широкого поширення набули туфлі на підборах 5–6 см. Таке взуття залишало сліди на асфальті, а самі жінки відчували дискомфорт під час ходьби. Проте згодом підбори стали обов'язковим жіночим атрибутом, тож у таких туфлях ходили навіть узимку.

Тому знайти свій стиль і вдосконалити його є лоскотливим завданням у будь-яку епоху. Дізнавайся більше про світ моди в наших наступних випусках!

Текст: Альона Бабенко

МЕЙК ДЛЯ ПОЧАТКІВЦІВ

Сьогодні хочу поговорити з тобою про макіяж. Думаю, що кожна дівчинка рано чи пізно починає фарбуватися, тому ця тема актуальна завжди! Не всі ми візажисти з народження й досвід приходить із часом. Тому нижче я поділюся з тобою порадами для новеньких.

ПОРАДА 1

Для початку тобі потрібно всього чотири пензлі — для рум'ян і пудри, нанесення й розтушовування тіней.

ПОРАДА 2

Аби тобі було легше підібрати кольори для макіяжу, дізнайся свій кольоротип зовнішності. Найпростіший спосіб: прикласти папір до обличчя й подивитися в дзеркало, якого відтінку шкіра. Якщо рожевого, твій тип холодний. Якщо жовтуватий, тоді теплий.

ПОРАДА 3

Шкіра має бути підготовлена для нанесення косметики. Якщо вона погано зволожена, пересушена або недостатньо очищена, ні про який бажаний результат не може бути й мови.

ПОРАДА 4

Коли купуєш тональну основу, тестуй її правильно на денному світлі. І головне — рівномірно її наносити.

ПОРАДА 5

Сучасні тенденції в макіяжі прагнуть до максимальної природності. Брови не виняток! Не треба їх сильно вимальовувати. Для денного варіанту підійде прозорий або з легким відтінком гель. Для вечора можна використовувати спеціальні тіні для брів.

ПОРАДА 6

Ніколи не купуй занадто світлий або темний консилер. Він навпаки підкреслить недоліки, тому виглядатиме не зовсім гарно.

ПОРАДА 7

Не варто наносити тіні в колір очей.

ПОРАДА 8

Не використовуй матову помаду на сухі губи, тому що вона буде підкреслювати всі недоліки та виглядатиме непривабливо. Зроби скраб для губ, щоб відлущити омертвілі частинки, зволож губи бальзамом і тільки потім фарбуй матовою помадою.

ПОРАДА 9

Пудра здатна приховати проблеми зовнішності тільки тоді, коли її мало. Тож не треба наносити забагато, бо тоді вона сама стане проблемою.

ПОРАДА 10

Слідкуй за модними тенденціями, б'юті блогерами, ходи на курси візажу, розвивайся і ставай краще.

Сподіваюся, ці поради стануть тобі в нагоді. Тож тепер ти точно не робитимеш помилок, адже зовнішність дівчини, це її візитна картка.

Текст: Ірина Масло

М
CHANEL

ДНИЙ ПОКАЗ

ОСІНЬ–ЗИМА 2020–21

ЧОМУ ВЕРХОВА ЇЗДА? АДЖЕ ЛЮДИ З ВИЩОГО ТОВАРИСТВА ПОЛЮБЛЯЛИ ТАКЕ ДІЙСТВО. САМА КОКО ШАНЕЛЬ НЕ РАЗ ГОВОРИЛА, ЩО ПОЛЮБЛЯЄ ЦЕЙ ВИД СПОРТУ!

РОМАНТИКА ТА
ВЕРХОВА ЇЗДА.
САМЕ ТАК МОЖНА
ОПИСАТИ МОДНИЙ
ПОКАЗ «CHANEL», ЩО
ПРОХОДИВ У ПАРИЖІ

Саме це відчуття й намагалася передати у своїй новій колекції «Chanel» Віржині Віар. Дизайнерка знову підкреслила, що не збирається робити революцій. Своє натхнення вона черпає з фото Карла Лагерфельда разом з однією з його муз Анні Пьяджо, а також з архівів Коко Шанель.

Завдяки пристрасті мадемуазель Коко до стрибків і образу Карла Лагерфельда, який зображений у чоботях для верхової їзди та «ранковому» піджаку з жилетом, у колекції з'явилася низка легких і невимушених образів. Спідниці з високими розрізами чергувалися з брюками, які розстібалися на бічних швах. Довгі пальто з гудзиками тільки до пояса були сусідами з білими вільними блузками, а твідові жакети — з мереживними топами.

Свобода — це те, що має відчувати дівчина насамперед у виборі свого одягу, бути легкою та непринциповою. У новій колекції практично немає суконь, але є великий вибір брюк та спідниць. На заміну геометрії, увійшли округлені форми спідниць, пишні рукави на сукнях та блузках, приталені довгі пальта та свобода у виборі. Усе це хотіла донести і, звичайно ж, донесла Віржині Віар до присутніх на показі. Адже ніжність та вільність завжди в пошані.

Текст: Альона Бабенко

ТРЕНДИ МАКІЯЖУ 2020

Скоро зима, а ти й досі не знаєш, який макіяж у моді? Ми радо допоможемо тобі з цим! Нижче тебе чекає підбірка б'юті трендів та декілька секретиків, що зроблять тебе ще більш незрівнянно гарною.

НЕОХАЙНО НАНЕСЕНІ ТІНІ.

Мода завжди була непередбачуваною та дивною. Візажисти використовують цю техніку для створення гранжових образів, що поєднуються з повсякденними образами.

РІЗНОБАРВНІ ТІНІ.

Якщо ж хочеш візуально збільшити очі, лови ще одне поєднання кольорів. Спочатку нанесемо декілька базових відтінків на повіку. Найтемніший наносимо на кінчик складки, найсвітліший — у куточок. Білим олівцем наведемо слизисту. Після цього нанесемо чорні тіні на краєчок лінії росту вій та розтушуємо маленьким пензликом. Альтернатива — чорний олівець або підводка. За бажанням, додаємо накладні вій в куточок ока.

ЯСКРАВІ ТІНІ В КУТОЧКУ ОКА.

Звільни свою фантазію! Обирай найглибші відтінки з палетки. Проте ретельно розтушовуй тіні, щоб макіяж мав охайний вигляд. Не нанось багато продукту одразу!

ПУХНАСТІ БРОВИ («МИЛЬНІ БРОВИ»).

Сенс у тому, щоб вкласти всі волоски наверх гелем або милом.

ІДЕАЛЬНІ БРОВИ.

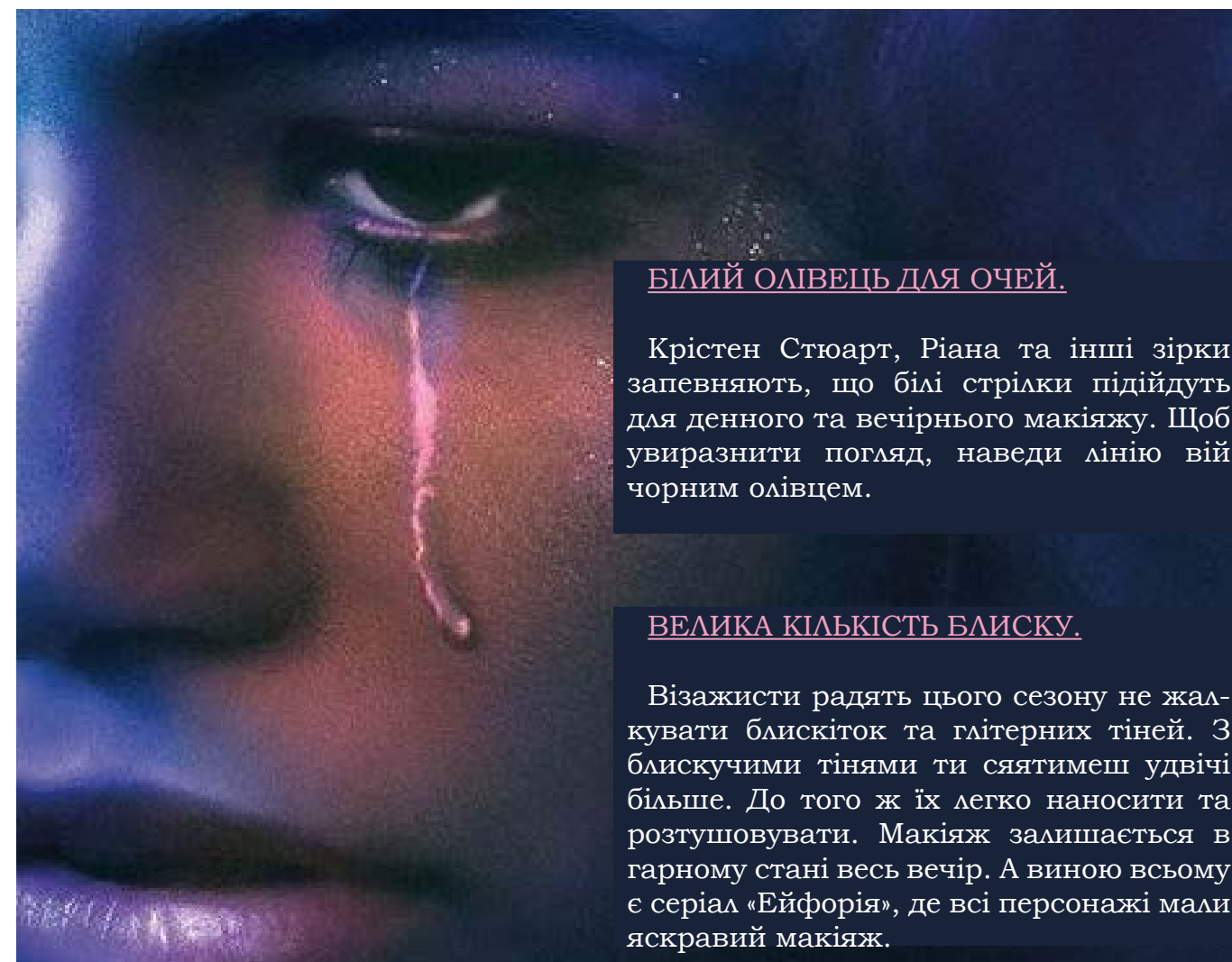
Якщо тобі не подобається натуральний вигляд брівок і ти хочеш додати їм трохи яскравості, лови ще одну пораду. Спочатку зачісуємо всі волоски наверх щіточкою. Далі починаємо зафарбовувати з кінчика. Щоб зберегти натуральність, не малюємо чітких меж зверху. Початок брови підводимо знизу тіннями та розтушовуємо вверх залишками продукту. Вирівнюємо консилером та закріплюємо гелем.

АНІМЕ-ВІЇ.

На черзі туш. Верхні вій фарбуємо методом підкручування. Нижні скріплюємо в маленькі пучки з допомогою пінцету.

«ПАВУЧІ ЛАПКИ».

Тут тобі знадобиться чимало туші, адже сенс цього тренду в тому, щоб зробити ваші вій схожими на павучі лапки.

БІЛИЙ ОЛІВЕЦЬ ДЛЯ ОЧЕЙ.

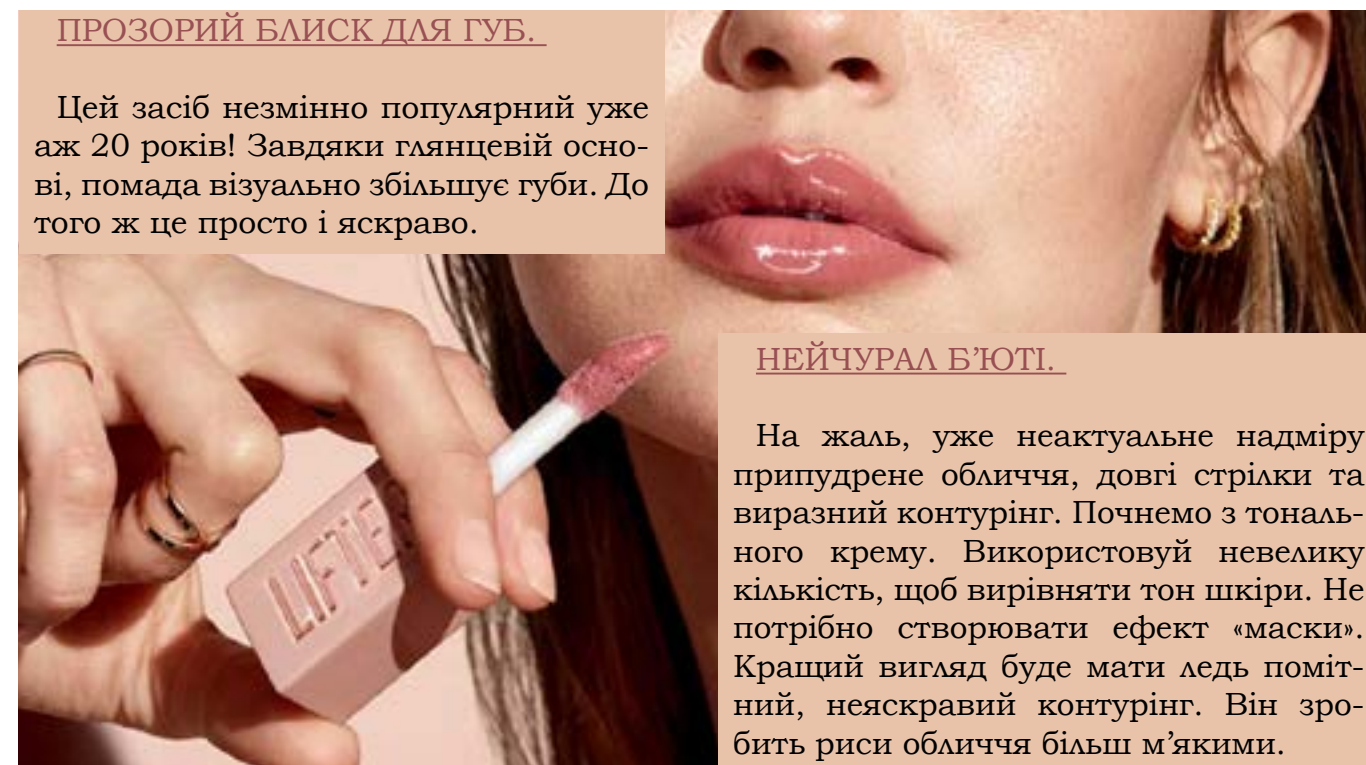
Крістен Стюарт, Ріана та інші зірки запевняють, що білі стрілки підійдуть для денного та вечірнього макіяжу. Щоб увиразнити погляд, наведи лінію вій чорним олівцем.

ВЕЛИКА КІЛЬКІСТЬ БЛИСКУ.

Візажисти радять цього сезону не жалкувати блискіток та глітерних тіней. З блискучими тіннями ти сятимеш удвічі більше. До того ж їх легко наносити та розтушовувати. Макіяж залишається в гарному стані весь вечір. А виною всьому є серіал «Ейфорія», де всі персонажі мали яскравий макіяж.

ПРОЗОРИЙ БЛИСК ДЛЯ ГУБ.

Цей засіб незмінно популярний уже аж 20 років! Завдяки глянцевій основі, помада візуально збільшує губи. До того ж це просто і яскраво.

НЕЙЧУРАЛ Б'ЮТІ.

На жаль, уже неактуальне надміру припудрене обличчя, довгі стрілки та виразний контурінг. Почнемо з тонального крему. Використовуй невелику кількість, щоб вирівняти тон шкіри. Не потрібно створювати ефект «маски». Кращий вигляд буде мати ледь помітний, неясковий контурінг. Він зробить риси обличчя більш м'якими.

А поки 2021 не приніс нам нових сюрпризів, насолоджуємося трендами 2020. Користуйся з задоволенням!

Текст: Альона Бабенко, Єва Драч

ЩО

МИ НОСИТИМЕМО

ЗИМОЮ 2020-2021

Як мовилося в одному популярному серіалі: «Зима близько». Разом із зимовим настроєм, нам на п'яти наступають ще й нові тренди.

Ёclair готовий поділитися з вами секретиками моди та допомогти створити свій лук на мільйон.

Отож, почнемо! Чи чули ви таке слово, як кейп? Якщо ні, то відкриваємо завісу. Кейп — трендова річ у 2020-21. Це пальто, що має вирізи для рук. Модні дизайнери використовують його на своїх показах і всіляко радять доповнювати образ саме цим елементом. Звичайно, краще, аби кейп був з натуральних матеріалів, що зробить його ще привабливішим та якіснішим. Неважливо, хто його одягне. Чи бабуся, чи дівчина, адже обидві виглядатимуть дуже елегантно в будь-якій віковій категорії.

Ідемо далі. Ретро повертається! Хто сказав, що в'язані жилети віють старістю? Вони доволі стильні, і в цьому нас переконують покази таких брендів, як: «Diog», «Lacoste», «Prada»... вони вже їх застосовують у своїх луках та радять носити в повсякденному житті. Жилети практичні, теплі та гарні, адже їх можна вдягати як під сорочку, так і на голе тіло, зі спідницею, джинсами та навіть брюками!

1970-ті. Епохою стали європейські студентські 70-ті з їхніми короткими спідницями-трапеціями, жакетами квадратної форми, укороченими шкіряними куртками, гольфами, кепі, шовковими блузами і стійкими квадратними каблучками. Шукайте натхнення у вінтажних магазинах і фільмах Жана-Люка Годара! Це виглядає не просто модно. Це ще й привід для тематичної фотосесії з друзями.

А як щодо костюму зі спідницею? Давно забуте старе знову тренд! Виглядає дуже жіночно, підкреслює талію та впишеться майже всюди. Для бізнес-леді — це найкращий варіант виглядати стильно у своєму офісі.

І на кінець, тканина, від якої захоплюватиме подих у світі моди. Оксамит. Шляхетний, розкішний, готичний... Оксамит, ключовий матеріал естетики 70-х, є супермодним у 2021. Фаворитом стане аристократичний однотонний. Нехай це буде сукня або костюм у відтінках індиго, шоколаду або червоної смородини.

Більше цікавого читайте в нашому журналі, аби завжди бути у тренді! Відчуй смак стилю з Ёclair.

Текст: Альона Бабенко

Postmates

+

COACH

×

M.B.

плитка шоколаду «Ritter Sport» має квадратну форму?

Знаменита квадратна плитка з'явилася в 1932 році, коли Клара Ріттер, власниця сімейного бізнесу з виробництва шоколадних плиток, помітила, що в країні набирають популярність спортивні куртки з квадратними кишенями.

На сімейній раді вона оголосила свою ідею: «Давайте зробимо шоколадну плитку, яка вміщувалася б у кишеню будь-якої спортивної куртки, водночас не ламалася б і мала вагу звичайної плитки шоколаду». Шоколадний квадрат одержує ім'я «Ritter's Sport Schokolade».

У 1952 році до керівництва компанії приходить син Альфреда і Клари Альфред Отто Ріттер. Саме він робить головний крок в історії «Ritter Sport»: повністю концентрується на квадратній формі. На початку 70-х вводиться колірне кодування пакування: кожен сорт шоколаду отримує свій колір (примітно, що на цю ідею наштовхнуло поширення кольорових телевізорів).

їжа смачніша, коли хтось готує її для нас?

Значна частина смакових відчуттів під час вживання їжі залежить від нюху. Коли ми готуємо їжу, то за цей час звикаємо до запаху. Таким способом, коли ви робите страву для себе, а потім куштуєте її, це схоже на дегустацію, у якій нюх практично не діє. Якщо ви не відчуваєте запаху, коли готуєте, ви отримуєте можливість насолодитися одночасно й новим смаком, і новим ароматом.

зі сторони ми чуємо свій голос по-іншому?

Хтось чує свій голос вище, хтось нижче, але завжди це зовсім не схоже на те, що ми сприймаємо в процесі розмови. Маленькі діти, наприклад, узагалі не здогадуються, коли в записі звучить їхня мова.

Справа в тому, що коли ми чуємо свій голос у записі, відбуваються такі процеси:

- зовнішні звукові вібрації досягають барабанної перетинки без перешкод;
- голос здається різким і сильним.

Проте коли ми чуємо себе під час розмови:

- звукові вібрації проходять через кістки черепа і внутрішні тканини, що змінює сприйняття голосу;
- звук здається більш м'яким і нижчим.

Це не означає, що ви володар поганого голосу. Просто в цей момент у справу вступає психологічний чинник. Голос нам здається важко впізнаваним, тому ми реагуємо на нього природним способом самозахисту — ми бентежимося.

на старовинних весільних фотографіях усі сумні?

У XIX столітті фото в умовах сонячного світла займало понад дві хвилини. У похмуру погоду взагалі чотири. Зрозуміло, що застигнути на такий термін перед камерою можна і з усмішкою.

Проте тут вмикався ще і психологічний чинник. Фотографування в ту епоху було дорогим і рідкісним. Для багатьох весільне фото було першим і останнім знімком у житті, тому люди не розуміли, як триматися перед камерою. Звідси виразне напруження на обличчях і в позах. Люди розуміли, що з цього знімку їх знатимуть правнуки, тому намагалися виглядати максимально презентабельно. Тому ніяких різок і язиків на фото.

говорять «дійти до ручки»?

У часи Русі калачі випікали у формі замку з круглою дужкою. Городяни нерідко купували смаколики і їли їх прямо на вулиці, тримаючи за цю дужку або ручку. З міркувань гігієни саму ручку не вживали, а віддавали бідним або ж кидали на поживу собакам. За однією з версій, про тих, хто не гребував її скуштувати, говорили, що «дійшов до ручки». Тому сьогодні вислів «дійти до ручки» означає зовсім опуститися, втратити людську подобу.

не можна брати тварин за шкуру?

Постійне застосування тактики загривочного захоплення з дорослим вихованцем може перерости в проблеми.

По-перше, будова дорослої тварини не передбачає, що хтось буде тягати їх за живе. Маса вже точно не дитяча. Звідси розтягування м'язів, надриви шкіри й навіть ушкодження хребта.

По-друге, якщо шкіра дитинчат на загривку еластична, то в дорослих вона жорстка. Відтягуючи вихованця за шкуру, ви не даєте йому дихати.

в коктейлі додають дві трубочки?

Причин є декілька. По-перше, це зроблено для того, щоб, замовивши багатошаровий коктейль, ви могли спробувати різні його рівні, не змішуючи їх. Саме тому одна соломинка має трохи більшу довжину (вона опускається на дно до алкоголю), друга ж трохи меншу (опускається до рівня соку або гренадіна, залежно від напою). Також пара соломинок додається для того, щоб коктейль простіше було перемішати. Нарешті, третя версія. Через трубочки напій можуть пити відразу двоє людей, що виглядає вельми романтично.

сльози солоні?

Є різні типи сліз: базальні (для змочування рогівки), рефлекторні (наприклад, коли ріжемо цибулю) й емоційні. Проте всі вони на 99% складаються з води, решта — неорганічні речовини, у складі яких хлорид натрію (основний компонент солі). Саме він і надає сльозам солоний смак.

Коли людина плаче, організм відчуває сильне навантаження, схоже на фізичне. Тоді наднирники починають надмірно працювати, виділяючи гормони, і серцебиття частішає. Потім до хлориду натрію додаються адреналін, норадреналін, йони кальцію й магнію, що надає, крім солоного, гіркуватий смак.

людина тремтить від холоду?

Коли температура тіла опускається нижче норми, організм вмикає механізм «тремтіння», щоб під час швидкого скорочення м'язів виробилося тепло.

Аденозинтрифосфорна кислота (АТФ) є єдиним джерелом енергії в організмі. У процесі розпаду цієї кислоти виділяється енергія, яка використовується клітинами для здійснення процесів життєдіяльності. У тому числі і для скорочення клітин м'язів.

Хоча механізм «тремтіння» організм вмикає автоматично, людина сама починає рухатися, махати руками або стрибати, щоб зігрітися.

нелегальних пасажирів називають «зайцями»?

Раніше «зайцями» називали нелегальних пасажирів, що провозяться кондукторами залізниці за меншу вартість у порівнянні з квитком, що купується в касі. У наш час зайцями почали називати тих, хто збираються проїхати взагалі безкоштовно.

Як саме термін «заець» приклеївся до безбілетників, невідомо. Однак є три версії:

- непомітність («сидіти тихо, як заець»);
- стрибучість («прошмигнути зайцем» повз контролера);
- боягузство (пасажир, який боїться контролера, «тремтить, як заець»).

цвітна капуста так називається, якщо вона біла?

Тому, що у звичайної капусти ми їмо листя, а в цій — квіти.

Головка капусти — це насправді велике суцвіття, у якому безліч бутонів притиснуті один до одного. Проте щоб поласувати, не варто чекати, коли вона розквітне. Є різні сорти цвітної капусти, і вона буває, наприклад, зеленою або фіолетовою. До речі, цей продукт радять ретельно промивати перед вживанням, оскільки часто в ньому живуть комахи.

на морозі починають бігти соплі?

Через різницю кліматичних умов. Повітря може бути як гарячим, так і холодним, або ж вологим чи дуже сухим. Тому раковинам носа доводиться виконувати функцію термостата, щоб вирівнювати дихання.

Повітря має потрапляти в легені з температурою 26–30 градусів, і це незалежно від того, що відбувається зовні. У результаті повітря миттєво проходить повноцінне оброблення під час вдиху: воно нагрівається або охолоджується.

Залежно від умов носова раковина створює спеціальне вистилання. Тобто утворює слиз, що допомагає боротися з температурними перепадами. У його складі є білки, вуглеводи, солі, рідина, цукор. Усе це допомагає організму боротися з мікрофлорою, що потрапляє до носа. Рідина тоді густішає, щоб стати ідеальним бар'єром для подразників. Такий слиз може вироблятися на холоді в людини до 400 мл на добу, тобто 2 склянки.

паперові стаканчики не промокають?

Велика частина цих паперових зовнішніх стаканчиків усередині покриті спеціальною пластиковою плівкою. Саме тому ні чай, ні кава, ні інші напої не хвилюють їхню форму. Однак це робить перероблення стаканчиків просто неможливим.

За статистикою щороку гине понад мільйона тварин, тому що вони плутають пластикове сміття з їжею.

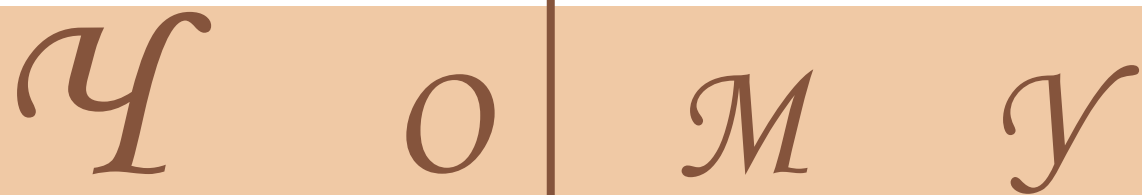
кішки бояться собак?

Почнемо з того, що кішки не так уже й бояться своїх одвічних суперників. Тікати їх змушує не страх, а зовсім інша причина.

Справа в тому, що в них надто відрізняється менталітет, тому й система сигналів до протилежності різна. Собака — зграйна тварина, яка прагне до спілкування. Водночас кішка — одинак, що не завжди доброзичливий навіть із власними родичами. Коли кішка розсерджена, вона виляє хвостом. Собака ж цим навпаки висловлює веселий настрій.

Пес, показуючи покірність, припадає до землі, притискає вуха і виляє хвостом. Проте кішка поводить себе подібним чином перед кидком на здобуч. Є багато рухів, які в кішок і собак трактуються зовсім по-різному, і через це в них і виникають непорозуміння.

Отож, коли пес нав'язливо потрапляє в особистий простір мурки, вона, не витримавши такої безтактності, відразу ж забирається геть.

дивитися в очі кішці не радять навіть ветеринари?

Ви будете здивовані, але грати в баньки з вусатими-смугастими не радять ветеринари. Зір кішок влаштований зовсім не так, як у людей. Коти бачать усю картинку відразу, не фокусуючись на чомусь окремо.

«Приціл» вони беруть лише під час полювання. Це означає, що концентруючись, наприклад, на очах доброго господаря, кіт може піддатися природним інстинктам і атакувати. Ба більше, ви дивуєте свого кота: чого це мій чоловік вирішив силою помірятися? І довго реакція не забариться.

Сам по собі погляд кішки нічим нашкочити людині не може. Проте якщо ви все-таки захочете викликати кота на поєдинок, тоді тримайте обличчя подалі.

спати потрібно в темряві?

Крихітний орган, що важить приблизно один грам, розташований у центрі мозку. Незважаючи на свій малий розмір, шишкоподібна залоза відіграє величезну роль в організмі, регулюючи багато життєво важливих функцій. Так, у повній темряві вона виробляє серотонін. Це речовина, звана гормоном задоволення, або гормоном щастя.

вовки не виступають у цирку?

Вовки — тварини, що добре себе почувують лише разом. Вовча зграя — високо соціалізована група, у якій кожна особина виконує свою роль. Поодинокі тварини в природі не виживає. Її звіду-сіль виганяють, тому вовче життя залежить від зграї. Тому дресировати для цирку потрібно не одну тварину, а всю зграю, що є неможливо.

макарони називають пастою?

Слово «pasta» перекладається з латинської мови як «тісто». Саме так називаються багато борошняних виробів італійської кухні, крім, хіба що, піци.

Італійці заслужено вважаються у всьому світі «головними макаронниками всіх часів і народів». Італійська енциклопедія виробів із пасти «Atlante delle paste alimentari italiane» описує понад сто різних їхніх сортів. Місцеві жителі не втомлюються повторювати, що «паста — це архітектура смаку».

на холоді сльозяться очі?

Причин сльозотечі в мороз може бути багато. Одна з них — спазм слізних точок, а саме верхньої і нижньої, через мороз. Тому всьому обсягу вологи, що виділяється в нормі, складніше пройти покладений шлях і потрапити в ніс. Адже в нормі сльоза відтікає через певні точки й систему каналців у слізний мішок. Далі через сліз-но-носовий канал йде під нижню носову раковину в ніс і горло.

Однак спазм є природною захисною реакцією повік на холод. У нормі він швидко проходить. Якщо цей спазм припиняється через якийсь час, то і скарга на сльозотечу в мороз поступово відходить. Тому що йде динамічне балансування між припливом і відпливом сльози.

птахи не падають, коли сплять на гілці?

Зазвичай під час відпочинку тварини займають позу, у якій вони можуть максимально розслабити м'язи. Проте для більшості птахів спокійний сон навпаки можливий лише з напруженою ніг, які допомагають їм стійко, не втрачаючи рівноваги, сидіти на гілці або жердині.

Ці м'язи довгими сухожиллями з'єднані з кістками пальців. Коли птах сідає, м'язи скорочуються, сухожилля натягаються, і пальці стискаються. Під час сну птах не може випрямити ноги (уві сні його тіло нерухоме), тому пальці не відпускають опору.

коли людина відряховує дні, вона малює палички, а потім їх перекреслює?

Тому, що так зручніше бачити результати.

Якщо рахувати просто паличками, це дуже довгий процес. Однак якщо намалювати чотири, а п'ятою перекреслити, то короткого погляду достатньо, щоб зрозуміти, що минуло п'ять днів.

Окрім цього, тут ще є важливий психологічний момент. Перекреслюючи групу паличок, ми нібито підсумовуємо, завершуємо певний етап.

одні двері відчиняються на себе, а інші — від себе?

Вважається, що коли вас будуть рятувати у випадку пожежі, рятувальникам доведеться вибивати двері. Це простіше зробити, якщо вони відчинятимуться всередину.

За радянських часів двері у всіх будинках зазвичай відчинялися всередину, тому проблема злону не розглядалася. Винятки були досить рідкісними й лише в старих спорудах. З погіршенням кримінальної ситуації жителі почали переставляти двері, щоб вони відчинялися назовні. Тоді їх набагато складніше вибити. Але саме двері, що відчиняються назовні, і суперечать правилам пожежної безпеки для житлових приміщень.

Не плутайте з громадськими місцями, де двері мають відчинятися назовні.

текілу п'ють із сіллю і лаймом?

Кажуть, що пити текілу почали таким способом після того, як у Мексиці в XIX ст. лютувала страшна епідемія грипу. Мексиканські лікарі допомагали хворим своєрідними ліками. Вони рекомендували пити текілу із сіллю й лаймом.

Чи так це було насправді, тепер уже ніхто не скаже. Проте інша версія звучить більш правдоподібно: сіль і лайм змінюють своєрідний запах текіли та підкреслюють її оригінальний смак.

іноді сні повторюються?

Повторювані сні можуть бути доказом того, що «підсвідомість людини сигналізує про щось (проблему або неприємну ситуацію), що не було вирішено до кінця». Тож замість того, щоб негайно забути про них, варто розглянути всі деталі сну, як ніби вони є частиною самої проблеми.

Дуже часто в результаті такого аналізу ми можемо знайти причину проблеми — нереалізовані бажання, страхи або щось зовсім інше.

Відповіді можуть бути як простими, наприклад, прагнення до більшого визнання на роботі, необхідність помиритися з кимось із близьких, так само вони можуть бути й заплутаними. Усе залежить від ясності того, що ми побачили в періодичному сні.

«хот-дог» так називається?

Сосиску в булці обізвався хот-догом спритні студенти наприкінці XIX ст.

Купуючи ці бутерброди в пересувних вагончиках, вони звернули увагу, що біля них постійно збираються зграї собак, приваблені запахом.

Тому спочатку самі фургони в студентському фольклорі одержали назву собачих, а потім слово перейшло й на сосиски.

Текст: Аліна Богомоллова з телеграм-каналу @ochewid

ЧИ ПРАВДА, ЩО БЕЛЬГІЯ НАМАГАЛАСЯ ВИКОРИСТОВУВАТИ КІШОК ДЛЯ ДОСТАВЛЕННЯ ПОШТИ?

У 1870-х роках у місті Льєж виникла ідея використовувати кішок як нових поштових кур'єрів.

Пакунок розміщували у водонепроникних мішках, які були зав'язані навколо маленьких нашийників кошенят. Вони були відправлені до місця призначення. Тим не менш, це було швидко відхилено, оскільки кішки виявилися повільнішими й недостатньо надійними, ніж звичайні кур'єри.

Було б смішно, якби пошту нам доставляли коти. Такі маленькі, вусаті, смугасті листиноші. І ще годувати доводилося б щоразу.

ЗВІДКИ ПІШОВ ВИСЛІВ «ДІЛОВА КОВБАСА»?

«Ділова ковбаса» — так іронічно ми називаємо людину занадто зайняту будь-якою діяльністю.

Перший варіант бере початок від дієслова «ковбасничати», що означає «робити ковбаси, торгувати ними». Якщо розглядати вислів під цим кутом, то, можливо, «діловою ковбасою» називали працівника, який був постійно зайнятий, займався фізичною працею.

Ще один варіант вислову пішов із тих часів, коли з'явилася ковбаса. У той час вона була досить дорога, тому мала можливість її купити лише заможна, ділова особа.

ХТО ПРИДУМАВ «КОКА-КОЛУ»?

Напій був створений у місті Атланті 8 травня 1886 року фармацевтом Джоном Пембертоном — колишнім офіцером американської Армії конфедерації.

Основні інгредієнти «Кока-Коли» були такі: три частини листа коки на одну частину горіхів тропічного дерева коли. Напій був запатентований як лікарський засіб «від розладів нервової системи» й почав продаватися в автоматі найбільшої міської аптеки в Атланті. Пембертон також стверджував, що «Кока-Кола» зцілює від імпотенції, і що на неї можна перейти тим, хто призвичаївся до морфію.

Окрім цього, оскільки в той час кокаїн вільно продавався й часто використовувався для задоволення й тонусу в напої, замість спирту, «Кока-Кола» в цьому не була новинкою.

До речі, до морфію був небайдужий і сам Пембертон.

Текст: Аліна Богомоллова з телеграм-каналу @ochewid

COVID-19 INSURANCE

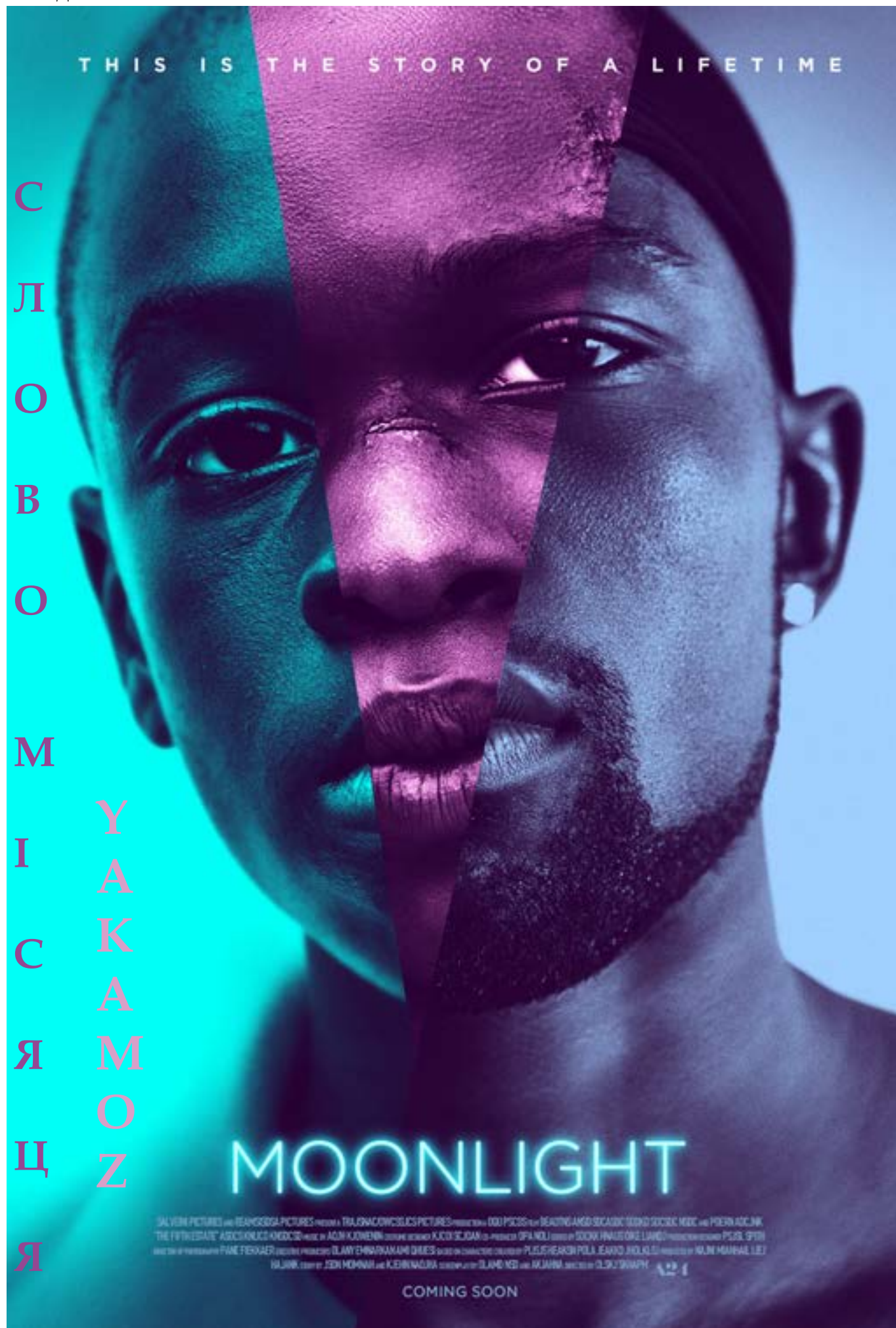
UP TO ₹50,000/-

on Purchase of LG Home Appliance*

BETTER THAN
THIS OFFER

У Берліні у 2007 році відбувся конкурс на найкрасивіше слово у світі «The most beautiful ABC of the world». Переможець — турецьке слово «якамоз», загальне значення якого «блиск». Якщо конкретніше, то слово має два чарівних пояснення:

- 1) фосфоресценція завдяки біоломінесцентним динофлагелятам;
- 2) відблиск місячного світла на воді.

А ТЕПЕР ДЕТАЛЬНІШЕ ПРО КОЖНЕ ЗНАЧЕННЯ.

Фосфоресценція, біоломінесцентні динофлагеляти... Занадто складно? Тоді скажемо простіше. Це ті самі пляжі Мальдів, що магічно сяють.

А точніше, сяйво, яке випромінюють особливі мікроорганізми, що зветься динофітові водорості, або перидінеї. Не будемо заглиблюватись у біологічні особливості різновиду, адже мова йде про... мову. Одне просте турецьке слово так точно описує таке складне і прекрасне природне явище. Воно настільки зачаровує, що про нього навіть писав турецький поет: «Фосфоресценція, розкидана навколо, — це моя лампа. Ми плавали, як подвійний човен: він плаває, я плаваю».

Що ж, у другому значенні нічого такого загадкового немає. Однак воно не менш гарне. Місячні відблиски на морських хвилях, на річковій поверхні... Це явище не менш привабливе, ніж сяючі водорості. Йому присвячують картини, пісні, вірші та ін. Згадаймо живопис Архипа Куїнджі, пейзаж «Місячна ніч на Дніпрі».

Також легендарну композицію Генрі Манчіні «Місячна річка», найбільш відому у виконанні Одрі Хепберн для кінострічки «Сніданок у Тіффані» (1961). Багато сучасних артистів використовують у своїх піснях місяць та його сяйво і як художні тропи, і як основні теми.

Щодо кінематографу, не так давно ввійшов в історію американський драматичний фільм «Місячне світло» (2016) як один із визначних і найкращих стрічок десятиліття.

Тож занотуйте собі «якамоз» — таке не хитромудре турецьке слово з глибоким, магічним значенням.

Текст: Катерина Репік

for every child,
hope

unicef
for every child

СТВОРЕННЯ (ТА РЕМЕЙК) ТІМОТІ ШАЛАМЕ

Він миттєво знайшов суперзірковість і мистецьке визнання. Тепер з унікальною відвертістю актор покоління розкриває, як це — досягти повноліття в нашу дуже перевернуту епоху.

Текст Деніеля Райлі
Фото Ренелла Медрано

Наступного дня після «Оскара» у 2018 році все, що змінилося, перевернулося знову. Попередні місяці Тімоті Шаламе провів, набираючи популярність. Він знявся у фільмі «Назви мене своїм ім'ям», який здобув визнання критиків, а також став миттєвим об'єктом культового захоплення. Його виступ зробив хлопця у 22 роки наймолодшою людиною, номінованою на кращого актора за 80 років. Одночасно його перетворили на рідкісний попсмаколик — ним мріють поласувати молоді жінки, старші чоловіки та всі демографічні прошарки між ними.

Він без зупину подорожував церемоніями нагородження з ранньої осені від Нью-Йорка до Лос-Анджелеса, практично виживаючи в першокласних вітальнях та вестибюлях готелів «Bowery» та «Sunset Tower». Проте наступного дня після «Оскара», як тільки годинник пробив опівніч, а його карета перетворилася на гарбуз, Шаламе повернувся туди, де був до початку цілої фантазії. Він знову в Нью-Йорку, без кредитної картки, квартири та будь-яких планів щодо його часу та уваги. Сторонні особи, які були свідками повернення, могли розцінювати цього 22-річного хлопця як власника багатства та сили, але він раптово залишився лише зі своїми копійками, що становили, можливо, 50–60 центів. Актор замовчував той факт, що мав бути з родиною та друзями, чий життя він обтяжував своїм новим багажем. Звичайно, вони ніяк не могли зрозуміти хімічну реакцію, яка щойно відбулася. Ці люди все ще були воднем і киснем, а Тімоті Шаламе раптом став водою.

Й ось, на три тижні він зник серед шпалер Нижнього Іст-Сайда. Зокрема, шпалер маленької квартири, яку французький вуличний художник JR зберігав для відвідування співавторів.

Шаламе ховався від потворної нью-йоркської погоди пізньої зими й робив єдине, про що міг подумати. Учив тексти. «Король» став би його першим фільмом із моменту здобуття популярності, тож він хотів повернутися до акторської майстерності після таких тривалих розмов про нього. Ба більше, йому потрібно було викреслити невпізнаний образ, який інтернет уже починав робити з Тімоті Шаламе.

Я вперше зустрів Тімоті на самому початку розквіту слави, коли всіх нас знайомили з актором, який мав і рідкісний талант, і ту природність, що звучить, наче блиск діамантів у мультиках. Я написав історію для цього журналу про той перший розділ історії сходження кінозірки. Це другий розділ: історія того, що сталося з того часу. Це ще не було очевидним, але ці три тижні в Нью-Йорку у 2018 році стали початковою лінією того, що складало б 30-місячний період чотирьох нових фільмів і двох нових кампаній «Оскара». Не обійшлося й без деякої освіжної романтики, невпинного усвідомлення запутаного образу себе як глобальної кінозірки, що формується, і постійних спільних зусиль, щоб виявити себе як молодого актора й людину в безперервному центрі уваги.

Цього літа ми говорили про все це на невеличкому екранованому ганку звичайного будиночку у Вудстоці, коли Шаламе згадував ці три тижні. «Мій світ перевернувся, — сказав він. — Але якби я розважився та забувся зі своїми друзями, однаково відчував би те саме. Я намагався поєднати ці дві реальності. Однак я не думаю, що взагалі усвідомлював це. Цей дисонанс був справжнім. І слава Богу. Тому що я відчуваю, що якби я негайно до цього пристосувався, я був би психопатом чи щось подібне».

На тому ж ґанку я знову і знову ставив йому одне і те ж запитання: якими були останні два з половиною роки для нього як для людини? Його реакцією став багатогодинний монолог, який я б охарактеризував як напружений. Він висловив чисту подяку за велику удачу. Проте хлопець також показав розгубленість і напругу. Тімоті в моменті, коли переживає, що все, що він говорить, робить чи думає, буде виглядати або звучати неправильно. Він багато відступав («Зачекайте, дозвольте мені спробувати це ще раз»). Він переривався і вимикав запис («Вибачте, вибачте, вибачте, це тільки для вас ...»). Тімоті сказав, що для мене важливо знати контекст його досвіду, а не дрібниці, аби вдало поспілкуватися.

Актор живе в тому ж світі, що і всі ми. Лише з можливістю обожнювання та зворотного удару до 11 років. Він, здається, одразу довіряє власним інстинктам, водночас замислюючись над багатьма думками в той момент, коли переконаний у них. Це виснажливо. Іноді, коли Тімоті, у футболці та шортах, підіймався й ходив навколо маленького екранованого ґанку, перебираючи волосся, я відчував, як шестерні рухаються аж до диму. Йому так відчайдушно хотілося здобути це право висловити те, що він насправді мав на увазі, відчуті непомилкові почуття, жити, як треба, бути правильним для близьких людей. Йому хотілося розуміти, що він знає, може й має це робити, незважаючи ні на що.

Тімоті орендував будинок на липень, як невеличку втечу, а також як можливість. Він планував зіграти Боба Ділана в новому біографічному фільмі. Невідомо, коли будуть зйомки, з огляду на все, але наразі він мав більше часу для себе, ніж за останні роки. Це означало час, щоб трохи здмухнути пил із Вудстокської Диланалії. «Це не схоже на те, що я страждаю від відсутності зв'язку, — сказав він, — але це, справді, таке відчуття, ніби я підключаюся до чогось тут». Приїхавши, він виявив, що в його будиночку є стіна, присвячена Ділану, а саме альбомам, які чоловік записав напередодні таймауту у Вудстоку наприкінці 60-х. Тімоті зазнав насолоду, коли побачив цю стіну свого першого дня у «Airbnb». Всесвіт давав знаки.

Він знав, яким може виглядати будинок — як молодий актор, який сприймає себе занадто серйозно, «ставиться до себе як до художника». Однак хлопець цілий місяць розривався між Вудстоком та Нью-Йорком на седані «Honda», який він орендував у «Enterprise». Увесь час Ділан був у центрі уваги. Тімоті запізнився на вечірку, але залишався безпомічно одержимим. Він щедро його цитував. Актор зосередився як на мистецтві, так і на персонажі. Шаламе дивувався тому, як художник міг бути таким відкритим, маючи вражаючий вплив і водночас тримаючи реальну людину затемненою за музикою, героями пісень та мовою.

У місті ми проводили час, гуляючи по Грінвіч-Вілледж. Тімоті одягнений у маску для обличчя, що приховує особистість, фетровий капелюх та сонцезахисні окуляри, які здатні шукати старі адреси Ділана в плащі-невидимці. Він бігав від місця до місця, підіймався й опускався по сходах із записками, які робив під час читання мемуарів співака «Хроніки: Том перший», заглядаючи у вікна. Хлопець був 24-річним актором, який скористався паузою між другою і третьою фазами своєї кар'єри. Тому він щодня важко думав про те, як грати наступні декілька років.

Тімоті також орендував будинок у Вудстоці, щоб мати трохи місця для себе. Він прагнув приватного життя, щоб спробувати щось і злажати. Здійснювати невеликі помилки зараз, поза увагою, коли це лише він, коли ще молодий, щоб потім не довелося про це турбуватися. Одного разу хлопець підвівся й бахнув порожню пляшку з водою зі столу так, що вона лягнула об екран ґанку. «Я хочу знати, як це звучить!» — він закричав. Тімоті ще не зробив багато помилкових кроків, тому йому стало незручно, насторожено, що колись він це втілить.

Місяць здавався контрольованою пожежою. Найневиннішим способом... саме в цьому сенс Вудстоку. Тімоті вдалося спокійно потренуватися на гітарі та гармоніці, приготувати собі «жахливу пасту», дозволити собі простір для подальшого зростання. Так багато речей було в центрі уваги. Однак у цій хатинці він міг деякий час посидіти на дивані і знову ознайомитися із «складкою на подушці», з якою втратив зв'язок за останні декілька років. Тиша. Стабільність. Сонячне світло проходить крізь дерева. Він міг трохи подихати. Трохи поспати. До цього часу йому все було так добре. Хоча злагода занепокоїла його. Коли станеться щось несподіване? Не там. Він видалив інстаграм зі свого телефону. Він перестав публікувати у твіттері. Він знову читав. Слухав альбоми до кінця. Сповільнявся. Як це було, прожити ці останні два з половиною роки? Це було схоже на багато речей, але тут, наприкінці, просто було приємно спати.

На початку 30-місячного циклу, який привів до Вудстока, Тімоті передав ключі від студії JR і поїхав до Європи на зйомки «Короля». Роль не була схожа на жоден із фільмів, про які він щойно отримав повідомлення. «Ось я на знімальному майданчику з усіма цими угорськими чоловіками з шрамами на обличчі, і вони кажуть: «Ти в центрі пострілу, ти крутезний! І ми знаємо, що ти намагався вдягти всю цю вагу, але, наприклад: ти носиш всю кольчугу.» Якщо вони зняли кольчугу, моє горло досі таке велике ...». Там він намагався тримати в перспективі цю нову славу, нове підтвердження, нову спокусу до его, і все це в той час, коли його вписують у центр «чогось, що називають довбаним Королем».

Повернувшись того літа в Нью-Йорк, хлопець знову пропустив атмосферу черговим незручним поверненням.

Одного моменту актор опинився на полі бою найбільшої бюджетної драми, яку він ще не переживав, наступного Тімоті був «знову в Нью-Йорку, на А/С/Е у Port Authority, щось типу: що в біса відбувається?». Це було закономірністю протягом останніх декількох років. Спокійне інтенсивне занурення в завдання, «стукіт втраченої мети», як він це назвав, коли робота закінчилася.

Так само сталося восени 2018 року з «Маленькими жінками»: возз'єдналися з Гретою Гервіг, Сіршою Ронан та командою з «Леді Бьорд». Просто була легкість, з якою він приєднався до них, «словниковий запас дружби», що фігурував там. До сьогодні кар'єра Тімоті була наповнена такою дружбою, особливо між поколіннями. Навіть випадковий спостерігач міг зрозуміти це. Ці наближення до досвідчених людей у його житті. Армі Хаммер. Кід Каді. Грета Гервіг. Коли я попросив Гервіг прокоментувати тенденцію, свідком якої вона була, від «Леді Бьорд» до «Маленьких жінок», вона написала замітку про «мого друга Тіммі»: «Мені зараз важко, бо я його друг, бачити його стратегічно ... Я люблю розмовляти з ним. Ми можемо подзвонити і проговорити годину й більше, навіть не підозрюючи про це. Просто перескакуючи від теми до теми, жартуючи». Це дивна прогалина, у якій він опиняється. Змушений бути більш прискореним, ніж більшість 24-річних, хоча ще не бачив достатньо життя, щоб повністю відповідати людям, з якими найбільше любить проводити час. Під час нещодавнього візиту до його бабусі в Нью-Йорку вона здивувала його словами: «Я б хотіла, щоб ти частіше тусувався з людьми свого віку. Мабуть, це так дивно». Це змусило його засміятися. Навіть жінка це помітила. Можливо, вона має рацію. Проте як Тімоті міг суперечити орбіті цих творчих геніїв, якими він так давно захоплювався і які були наповнені стількома знаннями?

Узимку 2019 року чергова кампанія «Оскар» знову спричинила почуття дезорієнтації. Усе, як сказав Тімоті, було точно так само, як і вперше, крім нього самого. Він поставив би цей незаперечний спектакль, але, можливо, такий, який вразив би виборців «Оскара» трохи менше, ніж той перший поцілунок із незнайомцем. Тепер актор був у тих самих кімнатах, що й раніше, на тих самих обідах і вечерях та коктейльних вечірках, потискував руку тим самим членам Академії, які з'являлися усюди, щоб трохи погризти найсвіжіший бісквіт, гарчачи на нього зловісними речами, як-от: «Ти ще не маєш мого голосу» ... «Я справді не знаю, як говорити про це, чоловіче, — сказав він мені, — тому що мій досвід у цьому центрі. У цих речах просто трохи темної енергії, і цього разу я відчув, що можу це побачити. І все-таки я думаю: чому це не відбувається точно так само?»

Його не номінували за «Прекрасного хлопчика», але свіже повітря надходило, як це завжди здавалося, на знімальний майданчик наступного фільму, «Французький вісник» Уеса Андерсона. Сюжет розповідає про вигаданий англomовний журнал (за мотивами «The New Yorker» середини століття) і структурно організований, як сам журнал, із короткими кадрами на початку фільму та триптихом довгих фільмів наприкінці. Тімоті грає в другій частині кінострічки, у якій йдеться про лідера студентських протестів у стилі травня 68 року на ім'я Зеффіреллі та журналіста середнього віку (Френсіс Макдорманд), призначеного доповісти про свою справу.

«Я бачив Тіммі в «Леді Бьорд» і «Назви мене своїм ім'ям», — писав мені Андерсон, — і я ніколи не мав незручностей, щоб хоч на секунду думати про когось іншого в цій ролі. Я знав, що він абсолютно підходить, і плюс він говорить французькою мовою. Схоже, що, можливо, насправді вийшов із фільму Еріка Ромера. Десь приблизно 1985 року. Повільний поїзд із Парижа, ранець, пляж на 10 днів у негоду. Він не будь-який тип, але нова хвиля мала б для нього щасливе місце».

Бумерангом додому після сюрреалістичних пригод у світі — це було для нього хорошою й обґрунтованою справою. Протягом тих тижнів, коли ми розмовляли, Тімоті проводив час зі своїми рідними, надсилав бабусі продукти в період карантину й щодня спілкувався зі своєю сестрою.

А в Нью-Йорку ми з ним постійно натрапляли на привидів. Одного дня, коли ми перетнули Вест-Сайдське шосе на Х'юстон-стріт, він махнув рукою на атлетичний комплекс на П'єр 40, де підлітком грав у футбол. Хлопець побіг до торговельного автомата там, щоб захопити пляшку води. Коли він розкрив гаманець, щоб заплатити, виявилось, що в нього лежали лише двадцятки. «Погана метафора! Погана метафора!» — закричав актор, відскакуючи від автомата, ніби це була одна з найбільших загроз його самотності. Це був такий нешкідливий момент, який для мене гудітиме з надзвичайним резонансом, коли я думатиму про другий розділ у майбутньому. Усе те, що можна було очікувати, відбулося протягом перших двох із половиною років із моменту прибуття комети, і тим не менше, він так підозрював її.

Ось як ще я запам'ятаю його з цього моменту. Тімоті сидів на тому ганку у Вудстоці (вітерець та птахи на деревах, сонячне світло в листі), шукаючи вищої сили. Або, принаймні, висловлюючи відкритість як нерелігійна особа, до ідеї якоїсь центральної керівної сили у Всесвіті. Адже, зауважуючи останні події, вона має бути. Або ж ми просто довбануті, так? Деякі з цих пошукових речей, які він сказав мені, можуть бути помилковими, коли людина трохи крутиться. Проте це було зовсім не це. Ми мали такий спокій. Ми мали таке задоволення розкішшю, якою його життя й кар'єра наповнювалися дотепер. Так, Тімоті шукав, але він твердо тримався на контролі.

Ліхтарик у темряві. Хтось рухається вперед із великою впевненістю в невідоме, із широко розплющеними очима, заплющеними ротами та вухами, що слухають більше, ніж коли-небудь раніше. Уже зникли зразки того, якою має бути така людина, як він. Уже не було дорослих, які не були б просто дітьми лише трохи старшими. Не було принципових схем, як скласти кар'єру. Так багато, чого змінилося. Були лише голова й серце, і відчуття в цей момент. «Можливо, я більше ніколи не зроблю чудовий витвір мистецтва, але я просто відчуваю, що впевнений у тому, як намагаюся підходити до речей зараз, як встановлюю кути», — сказав актор на веранді у Вудстоці. «Коли ти думаєш про Ділана. Коли ви замислюєтеся над тим, що Джоель Коен сказав про стрімкість мистецтва, я просто такий: довіртеся ударам власного барабана. Зробіть це найкраще. Дайте своєму артистизму найкращий знімок».

LA ROCHE-POSAY
LABORATOIRE PHARMACEUTIQUE

#SparkleMySkin

Alexandra Howe
Alice Newton
Manisha Pannu

F E N T Y

B E A U T Y

BY RIHANNA

F E N T Y

B E A U T Y

BY RIHANNA

Fig 1 - La Roche-Posay Eau Thermal

ОЗНАКИ ТОГО, ЩО ВАС ВИКОРИСТОВУЮТЬ У ВЗАЄМИНАХ

Здорові стосунки побудувати дуже складно. Це робота, у якій часто зацікавлена, на жаль, тільки одна людина. Іноді стирається баланс між «брати» й «давати», тому виходить так, що ви тільки віддаєте, а натомість нічого не отримуєте. Це означає, що вас використовують. Сьогодні ми розглянемо найголовніші ознаки нещасливих взаємин. Адже дуже важливо вчасно це помітити, щоб не втратити свій дорогоцінний час і нервові клітини.

ВАШЕ «НІ» НЕ ЧУЮТЬ

Бувають випадки, коли відмови можна й потрібно ігнорувати. Проте вони поодинокі. Якщо ваше «ні» порожній звук, а дії партнера все більше нагадують насильство, ставте крапку в цих стосунках.

РЕГУЛЯРНІ ДОКОРИ ЗА МИНУЛІ РОКИ

Помилки властиві всім. Нагадувати про них кожен раз, щоби спричинити почуття провини іншої людини, — це маніпуляція. Якщо ваш партнер так робить, знайте — це НЕ нормально.

ВАМ НАВ'ЯЗУЮТЬ ТЕ, «ЯК ПРАВИЛЬНО»

Зробити щось так або інакше — це абсолютно ваш вибір і ваш досвід. Тільки ваш. Якщо партнер нав'язує вам свою думку про те, «як правильно», це спроба зробити вас зручним для нього. Задумайтесь. Імовірно, вами майстерно маніпулюють.

РІДНІ ЗА ВАС ХВИЛЮЮТЬСЯ

Ми часто літаємо в хмарах і ідеалізуємо партнера, одягнувши «рожеві окуляри». Якщо батьки і друзі намагаються до вас достукатися і зняти з вас ваші фантазійні завіси, прислухайтеся. А ще краще — запитайте, чому вони так думають. Факти допоможуть довести або спростувати їхню думку.

ПОСТІЙНІ ПЕРЕКОНАННЯ, ЯК БУДЕ КРАЩЕ

У будь-якій ситуації ваша половинка наполягає на потрібному їй рішенні з формулюванням «так буде краще всім», не обґрунтовуючи це? Звичайно, не виняток, що поруч із вами унікальна й суперрозумна людина, яка вміє передбачувати найрізноманітніші результати подій. Однак, імовірніше, усе не так чудово. Це знову маніпуляція. Попросіть аргументувати свою думку. Якщо відповідь можна порівняти до «Ой, всьо», ви знаєте, що робити.

ПАРТНЕР НЕ ГОТОВИЙ (НЕ ХОЧЕ) ВАМ ДОПОМАГАТИ

Не всі питання ми можемо вирішувати самостійно. Тому ми чекаємо на підтримку від близьких людей. Партнер не завжди спроможний нам допомогти. Але зовсім інша справа, коли він не хоче й навіть не намагається це зробити. У будь-яких ситуаціях. Якщо ви помічаєте, що на прохання про допомогу ви отримуєте відмову з боку другої половинки, це пряма ознака того, що вас використовують.

ВАША САМООЦІНКА СТІМКО ПАДАЄ

Взаємини — це допомога один одному в розвитку. Знання своїх переваг і вміння працювати з недоліками формують здорову самооцінку. Завдання партнерів — підтримувати один одного на цьому шляху. Якщо ви забули, коли востаннє чули від коханої (го) про свої плюси, але можете нескінченно перераховувати випадки, коли вам розповідають про ваші мінуси, біжіть. Вас використовують.

ПАРТНЕРУ НЕЦІКАВІ ВАШІ ДОСЯГНЕННЯ

Байдужість до ваших злетів і падінь, але частіше злетів, — байдужість до вас. Ви йому просто не цікаві. Можливо, він бачить вас як прекрасну господиню, психолога, маму, але не кохану. Можливо, вона вас бачить як милого друга, симпатичного коханця, але не хлопця для серйозних стосунків.

Якщо хоч в одній ознаці ви помітили приклад зі своїх стосунків, добре задумайтесь. Чи потрібне воно вам? Не варто витратити час і нерви на людину, якій на вас байдуже. Любіть себе й не давайте нікому вами користуватися.

Текст: Катерина Бондаренко

СКІЛЬКИ ПОТРІБНО ЧАСУ,
ЩОБ КОЛИШНІЙ ПЕРЕСТАВ
ПРО ВАС ДУМАТИ

УСІМ НОЛА!

*Сьогодні поговоримо трохи про взаємини.
Ніхто не знає, що буде завтра, тож ця тема,
як ніяк, актуальна завжди.*

Іноді в житті настає той період, коли ви розлучаєтеся зі своїм партнером. Нещодавно він був джерелом насолоди й натхнення, але цей час закінчився, і ви більше не пара.

Розлука з людиною, з якою ви мали дійсно близькі стосунки, — це завжди, якщо не болісно й тоскно, то, як мінімум, сумно і прикро. Буває також, що ініціатива виявляється з боку лише одного партнера, тому для нього це відчувається як полегшення.

У будь-якому випадку вам потрібно зібратися та знайти в собі опору. Важливо пробачити себе й партнера за те, що зробили й не зробили в стосунках. Беріть із собою в майбутнє те, що вкладали в ці взаємини й те, що в них навчилися.

Для того, щоб відвикнути й перестати думати один про одного, знадобиться час, а точніше, щонайменше три місяці. А щоб зцілитися від любовного розриву — 11 місяців. Ні більше, ні менше.

Коли дим від напруження емоцій розсіюється, ми помічаємо такий висновок, що ще ніколи не відчували себе настільки вільними. Озираючись назад, ми чітко розуміємо, у чому готові піти на поступки в стосунках, а в чому ні. Це і є головний підсумок будь-якого розриву — він робить нас сильнішими.

Текст: Катерина Бондаренко

XXI століття — час небаченої раніше свободи вибору й самовираження. Нині теми ЛГБТ—орієнтації суспільством сприймаються, як ніколи, легко й невимушено. Тому логічно, що популярність вільного показу своїх вподобань набирає все більших обертів. Не могли обминути це питання й ми.

Н О В Е З Н А Й О М С Т В О З К О Х А Н Н Я М

Éclair відверто поспілкувався з професійною психологинею Маріною Олегівною Циганок, яка розповіла про причини того чи іншого вибору, проблеми, з якими стикаються покоління на межі правди й серйозні наслідки підліткових експериментів.

- **Кого серед гомосексуалістів більше? Хлопців чи дівчат?**

- Однаково. Проте дівчата зізнаються швидше.

- **Вони зізнаються в тому, що бажають спробувати одностатевий зв'язок чи в тому, що вже мали його?**

- Зізнаються й у тому, що мають таке бажання й у тому, що познайомилися з певним досвідом.

- **З чим це пов'язано?**

- Переважно це проблеми в сім'ї. Адже не завжди є розуміння, не часто можна поспілкуватися на цю тему й зустріти підтримку, яку б хотілося одержати. Тому вони шукають стосунки з тими, хто стане для них опорою. Тоді підлітки можуть зізнатися про свої спостереження особі тієї ж статі. Як виявляється.

- **Це лише певний фізичний контакт чи повноцінні взаємини?**

- Взаємини. Вони нічим не відрізняються від спілкування гетеро пари. Гомосексуалісти так само зустрічаються, ходять на побачення, переписуються і т. ін. Єдина різниця — партнери однієї статі. Це не хвороба, яка смертельно лякає. До того ж, на це впливає підлітковий вік — час експериментів. Якщо раніше це питання ніде не розглядалося і взагалі було табу, то сьогодні це активно поширюється. Знімають фільми й серіали, пишуть матеріали в новинах. Як правило, це дає гомо-

сексуалістам право заявити про себе й показати таким способом. Це ніби виклик старшому суспільству. Ба більше, попереднє покоління не готове це сприймати. Не всі можуть про це говорити. Хоча молодь спокійно розповідає про свої вподобання, бо не бачить у цьому нічого поганого і страшного. Звичайно, що є сумніви. Не всі поки що можуть відкритися суспільству.

- **Яка ймовірність того, що гетеро підліток інформує про те, що він/вона гомосексуальної орієнтації лише заради уваги до себе?**

- Насправді, складно відповісти. Підлітковий вік — період відкриттів. Я більш, ніж впевнена, що ті, хто нині пробують одностатеві взаємини в подальшому однаково будуть змінюватися. Це нормально, адже кожен підбирає те, що комфортно йому. Водночас важливо враховувати, як людина сприймає себе і свої зацікавлення, чи готова вона далі з цим працювати, жити й ділитися з оточенням.

- **У наш час можливо й таке, що зізнаються у своїй орієнтації заради хайпу.**

- Цікаво те, що більшість із них мають довготривалі взаємини. Не день і не два. Тут йде мова про роки.

- **З одним партнером?**

- Так.

- **Це людина експерименту чи вибір, що ґрунтується вже на попередньому досвіді?**

- Хтось експериментує й повертається до гетеро. Однак багато, хто залишається в одностатевих взаєминах.

- **Якщо особа спробувала себе в гомо зв'язку й розчарувалася, наскільки ймовірно, що вона почне ставитися негативно до ЛГБТ-спільноти?**

- Залежить від свідомості людини. Тобто, наскільки ми готові це сприймати і проговорювати. Є гетеро, які насправді є прихованими гомосексуалістами. Іде мова про таємні вподобання людей, які водночас засуджують інших такої ж орієнтації. Як правило, вони виходять із протестами, голосно висловлюють свою позицію «проти». Хоча якщо звернути увагу, можна помітити, як вони одягаються й поводять себе. Ці люди насамперед не сприймають себе самих. Вони створюють звичні родини, де чоловік із жінкою й дітьми. А в подальшому змінюють свої пріоритети й обирають одностатєвого партнера. Хоча спочатку це було страшно уявити. Це реалії нашого життя. Це дійсність, до якої треба спокійно й нормально ставитися. У цьому немає нічого поганого. Просто комусь подобається один типаж, комусь — інший.

- **Є такі поняття як «гомосексуальна орієнтація» і «гомосексуальна самоідентифікація». Можете пояснити різницю?**

- Тут насправді дуже тонка межа. От нині багато, хто змінює стать.

Наприклад, народився хлопчик, який відчуває себе дівчинкою. Тіло хлопчика, але йому некомфортно. У нього розуміння дівчинки, якій подобаються хлопці. Чи можна тоді це назвати гомосексуальністю? Самоідентифікація — це ким я себе почуваю.

- **Декілька років тому було проведено дослідження в США, унаслідок якого дізналися, що за 25 років кількість гомосексуалістів збільшилася вдвічі, а людей, що їх підтримують, — уп'ятеро. Якщо цей розвиток набуде більших масштабів, чи можливо, що зникне словосполучення «традиційна орієнтація» й до всіх уподобань ставитимуться однаково навіть на лінгвістичному рівні?**

- Мені здається, що це можливо. Принаймні, ми до цього йдемо. У Європі це доволі нормально. Люди обговорюють, зустрічаються, одружуються. У нашій країні ситуація інша. До таких тем готова загалом молодь років до 30, яким простіше зрозуміти. Якщо наше сучасне покоління буде сприяти поширенню нейтрального та позитивного ставлення, то, можливо, згаданий розподіл колись і зникне. Це залежить від наших рамок. Наскільки ми готові переступити межу, яка раніше вважалася забороненою. Я зараз спостерігаю, наскільки багато людей, що відкрито заявляють про свою орієнтацію. У той же час вони мали досвід як одностатєвих, так і двостатєвих взаємин.

Як правило, люди вбачають певні подібності з батьками, які їх або принижували, або недооцінювали, або знецінювали. Через це відбувався конфлікт інтересів, і діти в майбутньому припиняють бачити позитивне в гетеро взаєминах. Проте коли вони знаходять когось із подібною історією тієї ж статі, їм стає комфортно. Мені здається, такі пари навіть відчувають один одного.

- **Стосунки — це зв'язок із людиною, з якою ти хочеш створити майбутнє й бачиш певний розвиток. У цій ситуації здається, що партнери знаходять один одного через проблеми минулого. Можливо, вони здобули бажану підтримку й насправді є просто друзями?**

- У них усе поєднано. Як емоційний, так і сексуальний складник. Вони теж шукали себе у фізичному контакті. Узагалі це ж можна згадати навіть наш час із дитинства. Дівчатка спілкуються з дівчатками, а хлопчики з хлопчиками. Чому так? Тому що інтереси подібні. Окрім цього, діти можуть не спостерігати правильну модель родини. У моїй практиці найчастіше трапляються проблеми неблагополучної сім'ї. Наприклад, батько бив свою доньку. У майбутньому ця дівчинка обере в партнери іншу дівчинку, бо знайде в ній підтримку.

- **Тобто найголовніший чинник у виборі орієнтації саме психологічний?**

- Найчастіше так. Те, що соціум впливає на нас, це безперечно.

- **Чому люди, які вже мають найпоширенішу модель родини (чоловік і жінка), змінюють партнера?**

- Уяви собі чоловіка років 40. 20 років тому сказати, що ти гей, було злочином. Соціумом він сприймався як хворий. Треба було себе переступити, аби зізнатися, у першу чергу, собі самому.

- **Як підготувати своїх батьків до новини про несподіваний вибір другої половинки?**

- По-перше, необхідно дати час. На сприйняття будь-якої інформації людина потребує якийсь термін. Далі потрібно підбирати правильні слова. Підготувати їх заздалегідь. А то ж у мами так і серце зупиниться. Необхідно поступово це проговорювати. Краще взагалі підійти до спеціаліста, аби поспілкуватися, зрозуміти, чи правда це про вас. Адже кожен випадок унікальний і в кожному треба по-своєму розбиратися. Інколи навіть трапляється, що батьки відмовляються від своїх дітей. Вони не знають, що з цим робити. «А що це? А як це? А як з цим?».

- **Як батьки намагаються виправити цю ситуацію?**

- Забороняють. Думають, що заборона обирати одностатевих партнерів, зупинить гомосексуальну орієнтацію. Або ж вибивають фізично. Ставлять певні умови. І думають, що це пройде. Проте ж це не так. Батьки принижують фізично й морально, видумують рамки табу.

- **Багато підлітків борються з таким підходом?**

- По-різному. Залежить від самооцінки, від того, наскільки людина готова про це голосно заявити, від того, як себе сприймає. І в той же час батьки відштовхують свою дитину. Чим більше негативу й заборон, тим більше підлітку хочеться порушувати правила.

- **Так, батьки жили зовсім в іншу епоху, пристосовані до абсолютно різних цінностей. Що щодо друзів? Хоча наші ровесники легше ставляться до інформації про гомосексуальність, є ж ті, хто припиняє спілкування після такої новини.**

- Вони знаходять однодумців, які їх підтримують і розуміють. Від таких людей гомосексуалісти й черпають свою енергію. Це абсолютно нормально. Ми дорослішаємо, інтереси змінюються. Тоді й оточення відповідно інше. Це логічний хід подій.

- **Експериментатори спочатку шукають себе в одностатевих стосунках через емоційний складник чи фізичний?**

- Спочатку емоційний. Коли їм сподобалося, переходять до фізичного. Річ у тому, що в одностатевому партнері вони знайдуть більше розуміння. Оскільки чоловіки мислять по-своєму, а жінки по-своєму, ми по-різному аналізуємо й розв'язуємо проблеми. Тому в особі своєї статі ми більше можемо побачити те, що шукаємо. Усе розпочинається з підтримки, яка згодом переростає в захоплення, а далі й у кохання.

- **Припустимо, перед нами родина, де чоловік і жінка. Є певна модель поведінки людини, що дізналася про одностатевий зв'язок своєї половинки?**

- Загалом кожна ситуація особлива. Однак спочатку партнера захлине нерозуміння й несприйняття. «Це ж може трапитися з будь-ким, але не зі мною! 10 років жили собі, а тут, виявляється, йому чоловіки подобаються». Як тут реагувати? Інколи навіть наявна агресія. «Чому ж так? Такого ж бути не може!». Це природня реакція.

- **Згадую фільм «Богемна рапсодія», коли Мері сама сказала Фредді про його гомосексуальність. Наскільки реально дійти до таких висновків самотійно?**

- Це дуже малий відсоток. Навіть якщо в нас закрадаються сумніви, ми ж завжди знайдемо виправдання. Ми не завжди готові прийняти інформацію, що вибиває нас із колії. Коли дружина підозрює чоловіка в зраді, що вона робить? Деякі шукають підтвердження, деякі принципово ігноруватимуть. Навіть якщо це очевидно. Досить складно змінювати свій світ, коли ти звик до певної площини обставин. Складно проковтнути, що пів життя ілюзія. І тобі потрібно буде з цим залишитися сам на сам. Скільки людей готові до такої ситуації? Не всі.

- **З якими питаннями до Вас приходять клієнти щодо своєї орієнтації?**

- З різними. Буває й таке, що ми копірсаємося в одній проблемі, і лише згодом знаходимо цю істину. Траплялися випадки, коли заходили здалеку, наприклад: «А от як Ви ставитеся до такої от спільноти». Я нормально ставлюся, бо мені абсолютно ніякої ролі не відіграє вибір партнера. Підліткам необхідно це почути від старших людей. Бо вони бояться, хвилюються, нервують щодо реакції оточення.

Отож, любі читачі, дуже важливо поважати вибір інших і підтримувати близьких у будь-яких питаннях. Тому кохайте й будьте коханими. І звичайно, чекайте ще більше терпких тем у наступних випусках Éclair.

Текст: Аліна Богомолова

Майже кожного з нас завжди хвилює думка інших. «Мені так подобається це плаття, але люди, напевно, подумают, що воно занадто коротке...», «Він сказав, що мені не варто навіть думати про модельну кар'єру, адже я дуже товста, тому я навіть не буду пробувати...» і безліч подібних прикладів.

Як же зробити так, щоби чужа думка більше вас не турбувала? Звичайно, в один момент припинити це неможливо. Для цього потрібно перепрограмувати свій розум. Пропоную познайомитися з міркуваннями, які підштовхнуть вас і допоможуть у досягненні цієї мети.

ЯК ПРИПИНИТИ ТУРБУВАТИСЯ ПРО ЧУЖУ ДУМКУ

ЯК ПРИПИНИТИ ТУРБУВАТИСЯ ПРО ЧУЖУ ДУМКУ

Не можна догодити всім

Часто ми намагаємося всім сподобатися, зробити так, щоби кожному було зручно й не стати знехтуваним. У кожного свої смаки, пріоритети, цінності в житті. Ми всі різні й це нормально. Марно намагатися догодити всім.

Не думайте про те, що подумают інші

Ми проводимо багато часу, турбуючись про те, що люди думають про нас. Однак більшу частину часу вони взагалі не надають значення враженням про інших осіб, особливо незнайомих. Люди егоїстичні. Зрозумійте, що ви найважливіша людина тільки у своєму житті.

Не потрібно порівнювати себе з іншими

Ніхто не ходив у ваших туфлях, ніхто не бачив того, що бачили ви. Вас неможливо порівняти ні з ким, тому перестаньте порівнювати себе з іншими. Кожен із нас індивідуальність, усі ми особливі по-своєму. Ви не маєте бути ніким, крім себе. Адже ніхто не зрівняється з вами.

Прислухайтесь до своїх думок

Одна з головних причин нашої стурбованості думкою інших — негативна інформація, що лється на нас зі ЗМІ. Нас програмують на критику й жорстке оцінювання. Ми відчуваємо себе нещасними, пригніченими й негідними, тому що думаємо, що всі вважають нас недостатньо хорошими. Проблема починається з нас, і її рішення теж починається з нас. Припиніть оцінювати інших людей, їхні тіла, їхній вибір, їхній одяг... Як тільки відчуваєте, що починаєте негативно міркувати про іншого, зупиняйте себе.

Налаштуйтеся на позитивне мислення

Думати негативно легше, ніж позитивно. Почніть відстежувати свої негативні переконання і придумування найгірших сценаріїв. Часто щось погане, про що ви думаєте, ніколи не станеться. Ви просто себе катуєте. Якщо ви думаєте, що щось, дійсно, може піти не так, розберіться з цим, а не сидіть і лякайте себе.

Ви обов'язково впораєтесь!

Чому ж нас так турбує чужа думка? Є багато причин, але перша з них, — це наша біологія. У кожного є інстинкт виживання, сформований мільйони років тому, коли печерні люди мусили підтримувати зв'язок із племенем, щоби просто зберегти своє життя. У процесі еволюції думка інших стала питанням гордості, его і значущості в соціумі. Завдяки тому, що про нас вважають, ми знаходимо певний статус у суспільстві. Чим вища в нас популярність, тим більше шансів ми маємо на успіх. Це стосується і позитивної, і негативної популярності. Ви можете бути добрим чи злим в очах інших людей — результат буде приблизно однаковим.

Не бійтеся бути самими собою

Цю фразу сьогодні повторюють з усіх боків, але мало, хто мовить, що вона означає. Справжнє «я» — це та людина, якою ви хочете бути годі, коли вам не потрібно нікому подобатись. Ваше справжнє «я» — це людина, яка говорить свою правду, а не загальноприйнятту думку тільки для того, щоби не зіпсувати відносини. Справжнє «я» — це людина, яку ви ховаєте від світу, тому що жахливо боїтеся, що оточення відкине вас. Якщо ви приймете своє справжнє «я» й почнете проявляти себе кожен день, багато, хто, дійсно, може від вас відвернутися. Але рано чи пізно з'являться нові люди, які любитимуть вас за те, яким ви є насправді.

Те, що люди думають про вас — це не ви, а їхнє відображення

Ми всі бачимо світ через нашу власну перспективу і сприйняття. Коли люди негативно вас оцінюють, вони говорять частіше про себе, ніж про вас. Переважно мова йде навіть не про вас, а про перенаправлення агресії з іншої сфери їхнього життя, і ви просто потрапили «під гарячу руку».

Щоби сконцентруватися на своїх вимогах, поверніть собі контроль над власним життям. Ми росли, постійно намагаючись догодити іншим, але тепер настав час зосередитися на тому, щоби догоджати собі. Ви можете забезпечувати любов та похвалу до себе, купувати якісні речі й годувати смачною їжею. Як тільки ви звикнете піклуватися про себе, ви відчуєте себе в безпеці.

Зосередьтеся на своїх потребах

Відкинувши весь внутрішній негатив, у вас є можливість почати зосереджуватися на своїх потребах і з'єднатися зі своїм істинним «я».

Почніть із того, щоби зрозуміти свої бажання і створити умови для комфортного життя:

Дайте відповідь на питання: що ви найбільше цінуєте в житті? Сім'ю? Чесність? Успіх?

Складіть список із п'яти пунктів, на яких ви хочете зосереджуватися в житті.

Чи проводите час із людьми, яким подобається ваше справжнє «я»?

Приберіть зі свого життя людей, з якими вам некомфортно і в спілкуванні доводиться прикидатися. Поруч точно є ті, для яких важливі саме ви, а не ваш образ для соціуму.

Приберіть негатив і все те, що змушує вас почувати себе марним.

Оточіть себе речами, які допомагають відчувати безпеку й достаток.

Вийдіть із соціальних мереж хоча б на годину. Переважно те, що люди викладають в інтернет, не відповідає дійсності. Замініть гортання стрічки на читання книги й перегляд захопливого телешоу. Згодом ви зможете повернутися до соцмереж і видалити з друзів усіх, хто спричинив у вас почуття невпевненості.

Наповнюйте себе позитивом і продуктивністю.

Текст: Катерина Бондаренко

BREITLING
1884

BREITLING BOUTIQUE
BÖRSENSTRASSE 2-4
FRANKFURT

#SQUADONAMMISSION

ВРЕМЯ И СТЕКЛО

ВЖЕ
НЕ
ЗАПІВАЄ

ЩЕ донедавна дівчора бавилася під музику Позитива та Додо, а зараз стає відомо, що група завершила своє існування. Чи не забагато гуртів розпалися? Усім відомо, що у 2017 році поставили паузу в музичній кар'єрі їхні наставники та продюсери — дует «Потап і Настя». Фанати й досі не можуть у це повірити. Чутки, що «Время и стекло» хотіли завершити спільний проект, подорожували вже давно, але ніякої офіційної інформації від зіркової групи не було.

Давайте згадаємо, як усе починалося! У 2010 році Олексій Потапенко з Іриною Горовою створили продюсерський центр «MOZGI Entertainment», де першим музичним проектом став гурт «Время и Стекло». Першим до складу групи увійшов Олексій Завгородній, котрий уже певний час працював із Потапом, а після проведення інтернет-кастингу та кастингу в Києві приєдналася Надія Дорофеева.

17 листопада 2010 року «Время и Стекло» презентували свій перший сингл «Так випала Карта», написаний Потапом. За 10 днів ролик посів п'яте місце за кількістю переглядів у рубриці ютубу «Світові музиканти». Тоді група не мала великої популярності, але, звичайно ж, були хіти, які всі ми досі слухаємо та любимо.

От у 2015 році, після синглу «Имя 505» у групи й почався творчий підйом. Перші місця в топах М1, премії та нагороди, мільйони переглядів у ютубі та інстаграмі. У червні альбом увійшов у топчарти «iTunes». Через два роки солісти гурту як тренери беруть участь у телепередачі «Голос. Діти» на «1+1», де показують себе не лише досвідченими виконавцями, а й хорошими наставниками.

Після всіх «любимых имен» під «гармошку», одягнених «в юбку покороче», 10 березня 2020 року «Время и Стекло» презентував свій новий кліп на пісню «Назавжди/ніколи». Після цього Надія та Олексій оголосили про припинення творчості та проведення прощального туру містами України під назвою «Фінальні титри». Через пандемію коронавірусу виступи перенесено на жовтень. Здавалося б «ты меня не троль», але одразу два останніх концерти гурту відбулися 30 жовтня в київському Палаці «Україна». Остаточною роботою «Время и стекло» є пісня «Last Dance», що означає «Останній танець». Як не сумно про це говорити, але солісти запевняють, що це не кінець, а початок індивідуальної кар'єри. Позитив та Надя кажуть, що розійшлися в теплих стосунках і не припиняють спілкування, завжди підтримуючи один одного!

Ось, як прокоментувала Надя розпад дуету: «Коли я усвідомлюю, що гурту «Время и Стекло» вже 10 років, мене накривають змішані емоції — це страх, шок, але насправді нескінченний захват, гордість і щастя, — зізналася співачка. — Такий величезний період, ціле творче життя — велика рідкість для сучасного артиста. <...> Дивно, але зараз я відчуваю себе як артист, який стоїть на сцені з нагородою в руках, переповнений словами подяки всім, хто був поруч».

Зі свого боку Олексій додав: «Я дуже вдячний усім, хто вірив і вірить в успіх гурту «Время и Стекло», — сім'ї, друзям, нашій найкращій команді! Але група й пісні не знайшли б життя без наших шанувальників. Для мене й Наді це не кінець, а новий початок. Для нас, як творців, ця картина закінчена, і вона прекрасна. Потрібно починати малювати нові картини і творіння, і в цю нову подорож ми з радістю всіх запрошуємо».

Це були чудові часи, чудова музика. Шанувальники Позитива й Наді завжди будуть слухати їхні пісні та слідкувати за зірками в соціальних мережах. Надя Дорофеева вже розпочала свою сольну кар'єру і дуже заінтригувала публіку синглом «Gorit». Позитив привітав співачку з прем'єрою, а сам водночас займається своїм розвитком у гурті «Mozgi».

Ну що ж, любий читач. Так випала карта, так доля розставила ролі... Уже все вирішено, тож ми можемо побажати колишньому зіркового дуету лише успіху та творчого натхнення в майбутніх проєктах!

Текст: Альона Бабенко

П І Д Б І Р К А

Е С Т Е Т И Ч Н О Ї

М У З И К И

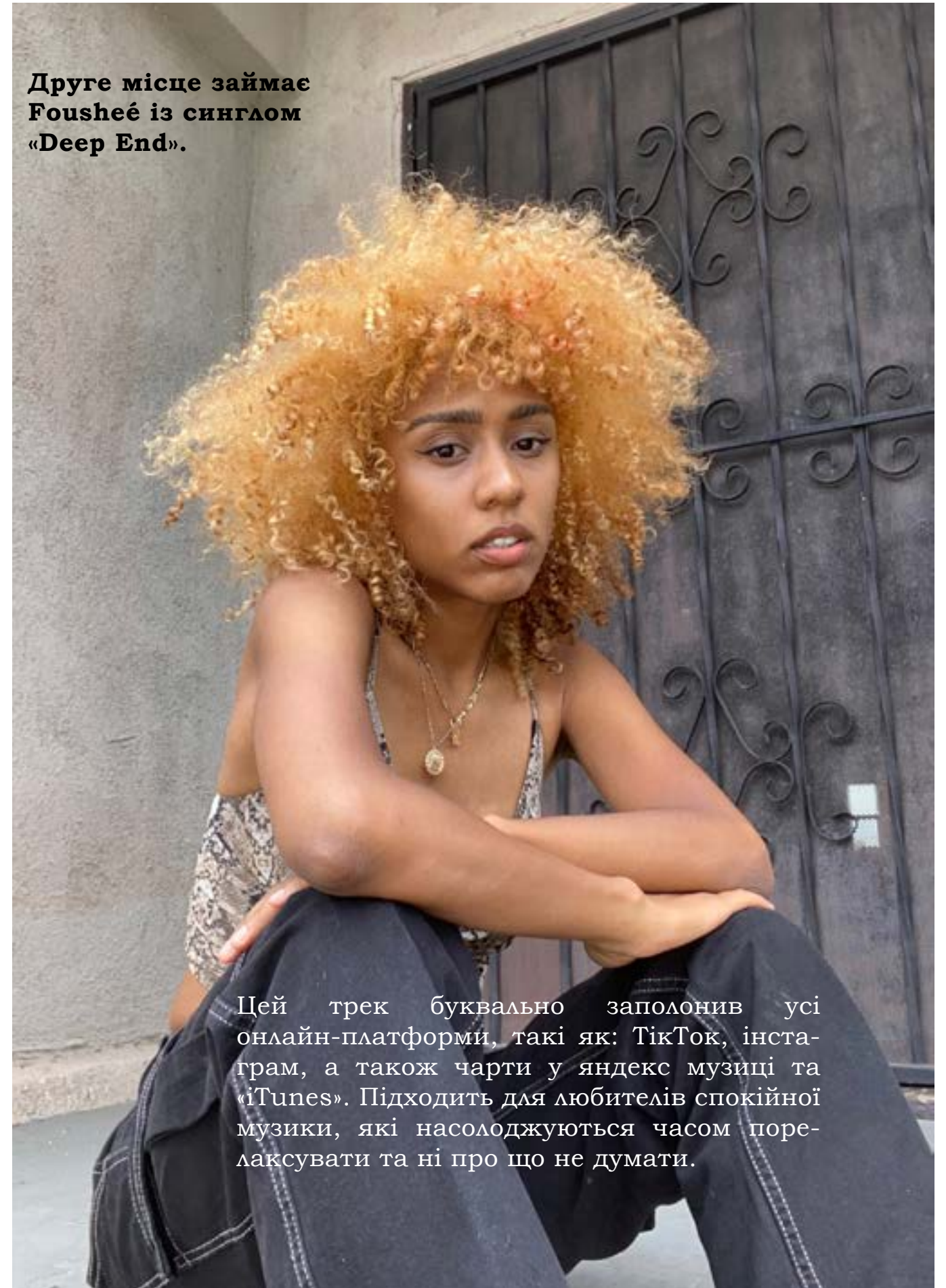
Кожна жіночка, чоловік, дівчина, хлопець та зовсім мале дитя слухає музику вдома. Нехай по радіо чи телевізору, чи навіть у своєму модному телефоні. Музика – це не просто звуки з навушників. Це стан душі. Людина слухає пісні, коли їй сумно, весело, страшно, спокійно... або коли в неї просто є настрій поспівати. Наш журнал хоче допомогти вам знайти ідеальну музику, щоб розслабитися, полежати... або ж зробити прибирання вдома не таким нудним та сірим.

до вашої уваги підбірка естетичних пісень, які можна знайти на всіх музичних платформах

Перше, коронне місце, ми віддаємо всіма обожнюваній Аріані Гранде з її альбомом, що досі тримається в чартах на перших місцях, — «Positions».

До нього увійшли 14 треків, у тому числі з виконавцями Doja Cat («Motive»), The Weeknd («Off the table») та Ty Dolla \$ign («Safety net»). 23 жовтня співачка випустила кліп на титульний трек «Positions», у якому вона грає президента США.

Друге місце займає Fousheé із синглом «Deep End».

Цей трек буквально заповнив усі онлайн-платформи, такі як: ТікТок, інстаграм, а також чарти у яндекс музиці та «iTunes». Підходить для любителів спокійної музики, які насолоджуються часом порелаксувати та ні про що не думати.

Третім місцем нагороджуємо Мераю Кері із синглом «All I want for Christmas is you».

Це чудовий вибір для любителів різдвяної музики з нотками пряників та мандарин. Нікому не секрет, що через 31 день наступить 2021, а ця пісня допоможе ще довго зберігати новорічний настрій, який весело аплодуватиме в такт слів на верхівці ялинки.

Четверте місце віддаємо Біллі Айліш із синглом «Therefore I am».

Прекрасний вибір для людей, що люблять глибокий звук, динамічні, але не голосні переходи в музиці. Ну і, звісно, це новий ковток повітря для шанувальників творчості цієї чарівної виконавиці. Як ми знаємо, вона заповонила мільйони сердець не лише у фейсбуці, а й у десятках країн світу. Це дає нам право називати її першокласною артисткою, що робить якісний контент для своїх фанатів.

П'яте, фінальне, місце очолює Yūri із синглом «Dry flower».

Це відмінний вибір для любителів музики з дорам та лакорнів. Чудово розслабляє, незважаючи на те, що пісня в стилі рок, вона доволі спокійна, лірична та легко передає всі переживання виконавця.

Сподіваємося, вам сподобався наш топ-5 неперевершених пісень, які допоможуть гарно провести вихідні та відпочити від усього, що тривожить. Нехай ця музика стане вишенькою на торті вашого вільного часу.

Текст: Альона Бабенко

ЩО ТАКЕ МУЗИКА?

Розгляньмо цей момент докладніше. Музика — різновид мистецтва, у якому з допомогою звуків можна передавати почуття й настрої. Усі ми знаємо, що кожна пісня має свій, притаманний їй, темп, ритм, мелодію. Музика має властивість діяти на наш настрій. Тому не дивно, що інколи пісні доводять до сліз або навпаки роблять вас ще більш радісними.

У психіатрії, до речі, використовують музикотерапію, адже завдяки їй можна впливати на здоров'я людини. Деякі музиканти кажуть, що під час живого виконання музика навіть має лікувальні властивості. Однак звуки потрібно підбирати правильно, оскільки є мелодії, що поширюють оптимізм, а бувають і такі, що містять у собі багато агресії. Наприклад, звуки впливають на розум і можуть наповнювати нас люттю, тривогою, роз-

чаруванням. Водночас доведено, що музика позитивно діє на кору головного мозку. Вона може нам допомогти впоратися зі стресом і депресією, зняти нервову напругу та розслабитися. Як пишуть у книжках та кажуть композитори, найбільшу користь людям можуть принести класичні й народні мотиви.

Нині застосування музичних композицій для лікування стає все більш поширеним. Чи ви чули, що таке музика Рейки? Музика Рейки — це одне з явищ медитації, де використовують мелодії. Найбільшого застосування зазнала класика. Крім того, є цілий напрям у медицині, що називається «музичною фармакологією». Його суть полягає в тому, що можнавилікувати різні хвороби, просто слухаючи певні мелодії. Тут також використовується класична музика.

У всій сучасній культурі немає нічого більш модернізованого й розвинутого, ніж музика.

Ця індустрія дуже різноманітна напрямами, стилями й жанрами, починаючи від легкого релаксу до важкого року. Завдяки своїй багатогранності, музика є невід'ємною частиною нашого повсякдення. Особливо це стосується молоді та підлітків. Сучасному поколінню важко уявити, що раніше дістати музичний запис було фактично нереально, і люди відстоювали величезні черги заради улюбленої касети. Іноді це перетворювалося в контрабанду.

Нині в молоді можуть бути найрізноманітніші захоплення, починаючи спортом і закінчуючи плетінням із лози. Однак музику люблять і слухають усі, без винятку. Певну роль інколи відіграє те, чим ви захоплюєтесь. Адже в будь-якій молодіжній компанії є однодумці, і тут мова йде не тільки про клуби фанатів якогось жанру, а і про просте людське спілкування.

Завдяки музиці, ти можеш розвивати себе в різних напрямках. Мелодичність допоможе тобі займатися танцями, адже будеш краще відчувати ритм та старатися правильно адаптувати тіло в русі. Також через музику ти розвиваєш навички речитативу, бо щоб гарно та нормативно співати, потрібно чітко вимовляти слова. Для цього проводять уроки скоромовок та псевдодикторства.

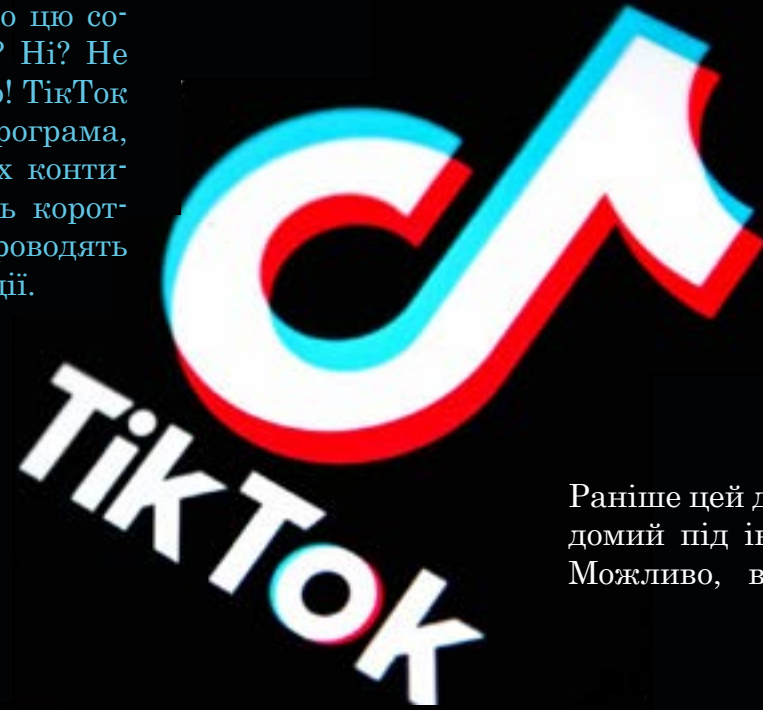
Наприклад, зіркові співаки та танцюристи, які своєю творчістю підіймають рейтинг української естради та просувають самобутню вітчизняну культуру на міжнародний ринок. Звідси й ще одна грань музики. Це яскравий спосіб, аби заробити чималі гроші та здобути величезну популярність. Якщо ти маєш талант і бажання, можеш себе розвивати, знайти індивідуальний стиль, свою родзинку, за яку твої майбутні фанати тебе любитимуть та слухатимуть.

Тому музика має на нас не лише величезний емоційний та психологічний вплив, а ще й надає вам характеристику особливої особистості, дає поштовх до самореалізації як окремого індивіду, так і частини соціуму, та навіть відкриває перед вами можливість фінансово вдосконалитися в улюбленій справі. Тож слухайте музику, насолоджуйтеся своїм плейлістом та чекайте смачних підбірок пісень від вашого солодкого Èclair.

Текст: Альона Бабенко

Чи чули ви про цю соціальну мережу? Ні? Не може бути такого! ТікТок — китайська програма, де люди з різних континентів створюють короткі відео або проводять онлайн-трансляції.

Раніше цей додаток був відомий під іншою назвою. Можливо, ви пам'ятаєте «Musical.ly».

ТікТок зараз — це найпопулярніша платформа в Азії. Хоча досить великих обертів за 2019–2020 набрала в країнах СНД та Європі загалом. Застосунок дає змогу користувачам створювати музичні, танцювальні, комедійні та інші відео тривалістю до 15 секунд. Кількість користувачів програми сягнула 500 млн з 150 країн.

Авдиторія має можливість переглядати музичні відео та створювати фонограму до пісень. Окрім цього, ти можеш знімати короткі кліпи, редагувати їх та використовувати вбудовані ефекти, фільтри та стікерпаки. Щоб створити музичне відео, користувач має обрати фонову музику з плейліста програми, що містить велику кількість напрямів: хіп-хоп, попмузика і т. ін. Після запису 15-секундного відео ти можеш його поширити, аби інші люди могли теж побачити твою творчість.

Водночас додаток надає користувачам право закрити свій акаунт, роблячи його приватним. У цьому випадку, до перегляду контенту доступ мають лише обрані фоловери. Також користувачі можуть дозволити всім (або й не зовсім) надсилати їм коментарі та повідомлення. Та й це ще не все! Додаток також радує фанів такими кнопками як «duet» та «react». Функція «duet» означає, що споживачі можуть створювати нові відео з уже наявними, а «react» — це здатність розміщувати новий кліп у менший фрейм, який можна перетягнути на вже записане відео.

ТікТок — це найлегший спосіб просунути свій контент, сингл або сніпет. Кожен популярний артист має зараз акаунт, де просуває власну продукцію: анонси кліпів, пісень та просто відеоматеріали для поширення бренду. У додатку є топчарти з музикою. Тому кожен артист (особливо співак), що демонструє свій товар хоче, щоб його звук залітав у «реки»(рекомендації).

ТОЖ СЬОГОДНІ ЁSLAIR ХОЧЕ РОЗПОВІСТИ НАШИМ ЧИТАЧАМ ПРО

НАЙГАРЯЧІШІ МУЗИЧНІ ТРЕНДИ ТІКТОК

Сингл Lipsi «Токсик» — трек, що ввійшов у топ-3 найпопулярніших звуків. Знято 36 тис. кліпів. Пісню випустила дівчина, що має особливий сценічний образ із цікавою зовнішністю та довгими нігтями зеленого кислотного кольору. Про які, до речі, співає у своєму треці: «Мої нігті кольору токсик». Має шалену та невгамовну аудиторію фанатів, тому цифра кліпів росте з кожною годиною!

1

Трек Rozalia «Пятно» посідає п'яте місце в топі. Дівчина, що раніше залітала в реки зі звуком «Собака села и заплакала». Співачка має циганське коріння, яке й використовує для сценічного образу, адже її порівнюють із діснеївською принцесою Жасмін. Нереально, але під цей звук знято майже 200 тис. кліпів.

2

Пісня FOUSHEE «Deep end» — невимовно естетичний сингл, що набув за короткий час неймовірного розголосу. Виконавиця брала участь у «Голосі країни». Нині кількість кліпів знятих під її трек сягає майже 3 млн. Насправді, це дуже велика цифра. Під цей сингл знімають свої короткі відео зірки зі всього світу.

3

Трек TINI LIN&babylaurenne «Последний танец» із трагічною історією, від якої досі перехоплює подих. Виконавця цієї пісні більше немає в живих. TINI LIN написав частину треку ще влітку, але не встиг закінчити... Дівчина, що зустрічалася зі співаком, вирішила на пам'ять про свого хлопця дописати куплети та все ж випустити цей трек.

4

Ось така підбірка від нашого журналу.

Ти ще й досі не зареєстрований в TikTok? Тоді треба це виправляти.

Давай слідкувати за новинками разом!

Текст: Альона Бабенко

Ш А Х

М А Т

С Е Р І А Л А М 2 0 2 0

Багато хто, якщо й не дивився, але точно ловив на слуху назву стрічки, що доволі швидко набула гучної слави. «Хід королеви» здобув найбільше переглядів серед мінісеріалів виробництва «Netflix». Динамічний сюжет, талановиті актори, приємний візуал, особлива історія — загалом усе, що потрібно для успіху. Однак сьогодні ми познайомимося глибше з кожною клітинкою на цій дошці кінематографічного творіння.

С Ю Ж Е Т

Серіал знятий за мотивами роману Уолтера Тевіса «Хід королеви», що вийшов у світ 1983 року. Чому саме історія шахістки? Сам автор у дитинстві любив грати в шахи із сестрою та ровесниками з двору. Уолтер розповідає, що всі герої його книг (чоловік відомий також за романами «Людина, що впала на Землю», «Шахраї», «Більярдист» і т. ін.) самотні невдахи, які й обирають собі хобі для одинаків. Ці два чинники гармонічно склалися в історію сироти Бет Хармон.

«Хід королеви» розповідає про дорослішання Бет у будинку для сиріт, формування особистості в новій родині та становлення професіонала не лише на турнірах, а й під час самої підготовки. Зустрівшись із дивовижним світом шахів у підвалі прибиральника, дівчинка з кожною грою все більше поринала в логіку ходів та структуру технік. Однак аби запам'ятати все вивчене за день, Бет водночас довелося познайомитися з цупкими руками наркотичного ефекту. Перед сном героїня приймала «вітамінки», що давали працівники будинку, і на стелі відтворювала дошку зі своїми діями. Цей момент, до речі, вкрив усі гумористичні пабліки в соцмережах, адже оригінальні користувачі чого тільки не ліпили на ту стелю, замість шахів.

ГОЛОВНА
РОЛЬ

Фантастично гіпнотична Аня Тейлор-Джой була обрана на роль Бет Хармон ще до написання сценарію. Надзвичайна гра як акторська, так і шахова, проковтнула глядачів із перших хвилин серіалу. Аня поділилася, що цей персонаж дуже нагадує її саму, а тому відчула до нього особливе зацікавлення. Наприклад, актриса брала безпосередню участь у створенні зовнішнього вигляду своєї героїні.

Переглядаючи всі турніри, мабуть, багато, хто боявся навіть кліпнути, аби не пропустити жоден хід гравців. Проте ж як узагалі можна відтворити ці всі техніки, не займаючись шахами? Аня відповідає, що мала бажання брати уроки гри, але не володіла достатнім обсягом часу. Через напружений графік роботи актриса вивчала ходи одразу на знімальному майданчику. У цьому їй допомогли навички хореографії, адже дії на дошці стали для неї просто танцями пальців. Завдяки чудовій короткочасній пам'яті дівчина швидко відтворювала потрібні ходи і спокійно видихала після закінчення зйомок.

КАРТИНКА

Події розгортаються в 50-60-их роках минулого століття. У кожній серії доволі естетично передано найголовніші елементи. Упродовж серіалу можна спостерігати, як змінюється зовнішній вигляд головної героїні. Вона з одноманітної сірої мишки перетворюється на привабливу тендітну дівчину, що точно розуміється на моді. Вбрання, що з кожною серією розпалює ще більше захоплення від стильного й гарного підбору одягу, насправді є ще матеріальним відображенням внутрішніх хвилювань Бет. Аня Тейлор-Джой наполягла, щоб героїня мала руде волосся, яке нині користується незвичайною прихильністю з боку молоді, тому мала аж чотири перуки з різними зачісками.

Загалом кожного персонажа дуже круто проявили через зовнішність.

Зациклений на навчанні та розвитку Гаррі Белтік, що ходить, як зараз кажуть, «у дідовому гардеробі»; впевнений та яскравий Бенні Вотс у шляпі та шкіряному плащі; завжди прекрасна та презентабельна мама Альма в гарних жіночних вбраннях. Сучасне покоління з нетерпінням чекає чергової моди давно промайнулих років, тому спостерігати за кожним героєм по-своєму приємно та цікаво.

Інтер'єр, від якого інколи серце б'ється потужніше. Хоча основна аудиторія серіалу й не жила в 50-60-их роках, однак локації точно навіюють атмосферу минулого століття. У таких місцях хочеться не просто побувати, а і сфотографуватися й постити знімки в усіх соцмережах. Настрій ретро закручує у вирі візуального задоволення.

І С Т О Р І Я

Незважаючи на подругу-сироту Джолін, близнюків-шахістів Мета й Майка, маму Альму та конкурентів Бена й Гаррі, героїня відчуває себе самотньою. І не просто відчуває, а знає, що рано чи пізно всі вони підуть із її життя. Саме тому вона знаходить безпеку в шахах, де все передбачено, і можна контролювати кожен крок. Поруч із самотністю молода й обдарована шахістка бореться зі своїми демонами залежності. Алкоголь, наркотики... наркотики, алкоголь... Дівчина невпевнена у своїй перемозі без чарівних таблеток, не знає, як залити горе лише сльозами й без пляшки. Бет нібито не відчуває себе повноцінною в цьому важкому світі поразок та розчарувань без додаткових речовин.

Окрім цього, героїня ще і хвилюється через те, що вона це вона. Тобто має жіночу стать. Бет підкорює багатьох своїх конкурентів своєю чарівною жіночністю і, звісно, рідкісними здібностями гри. Проте дівчина вважає, що стає відомою лише тому, що інші хлопці. І вона єдина серед їхнього колективу шахістка. Особлива, бо дівчина. І все. Більше вона не цікава. Бет хоче довести світові й самій собі, що гідна зватися чемпіонкою, бо заслуговує це своїми діями.

Це історія боротьби не лише на клітинах дошки, а й на рівні клітин всередині людини. Хоча героїня й каже, що в неї нема жодних слабкостей у грі. Однак життя — це теж гра, у якій треба зустрітися зі своїми недоліками і зробити вибір. Крок за кроком удосконалюватися для досягнення мети чи пливати за течією страхів і спокус. Чи зможе Бет приборкати свої пагубні бажання? Чи справді таблетки допомагають їй вигравати? Чи повернуться друзі минулого, аби підтримати героїню? У відповідях на ці запитання вам допоможе перегляд серіалу.

Текст: Аліна Богомолова

Стрічка розповідає історію пригод перспективного рекламного режисера Тобі Грісоні в просторі та часі. У процесі зйомок рекламного ролика про Дон Кіхота, Тобі опиняється в тій же іспанській місцевості, де він знімав свою дипломну роботу багато років тому. Чоловік зустрічає старих знайомих, поринає в спогади. Один із його давніх приятелів, старий швець Хав'єр з'їхав із глузду і вважає себе Дон Кіхотом Ламанчським. Однак зустрівши Тобі, дідусь не згадав у ньому молодого режисера, а впевнено вирішив, що він вірний друг Кіхота, Санчо Пансу. Так Грісоні опиняється у вирлі пригод і поступово губиться серед реальності та вимислу, теперішнім та минулим, XXI і XVII століттями.

Цікавий факт про кінострічку: вона назавжди увійшла в історію як сумно відомий приклад так званого «виробничого пекла». Режисер Террі Гілліам намагався створити її протягом 29 років. Цей процес супроводжували численні юридичні та фінансові проблеми, а у 2002 році навіть був знятий документальний фільм «Загублені в Ла-Манчі» (реж. Кіт Фултон, Луїс Пепа) про спроби створення «Чоловіка, який вбив Дон Кіхота».

жу, монтажу, саундтреку тощо. Важливим чинником є відмінна акторська гра, що тонко межує з «перегріванням», хоча це саме те, що було необхідно для такого шаленого сюжету.

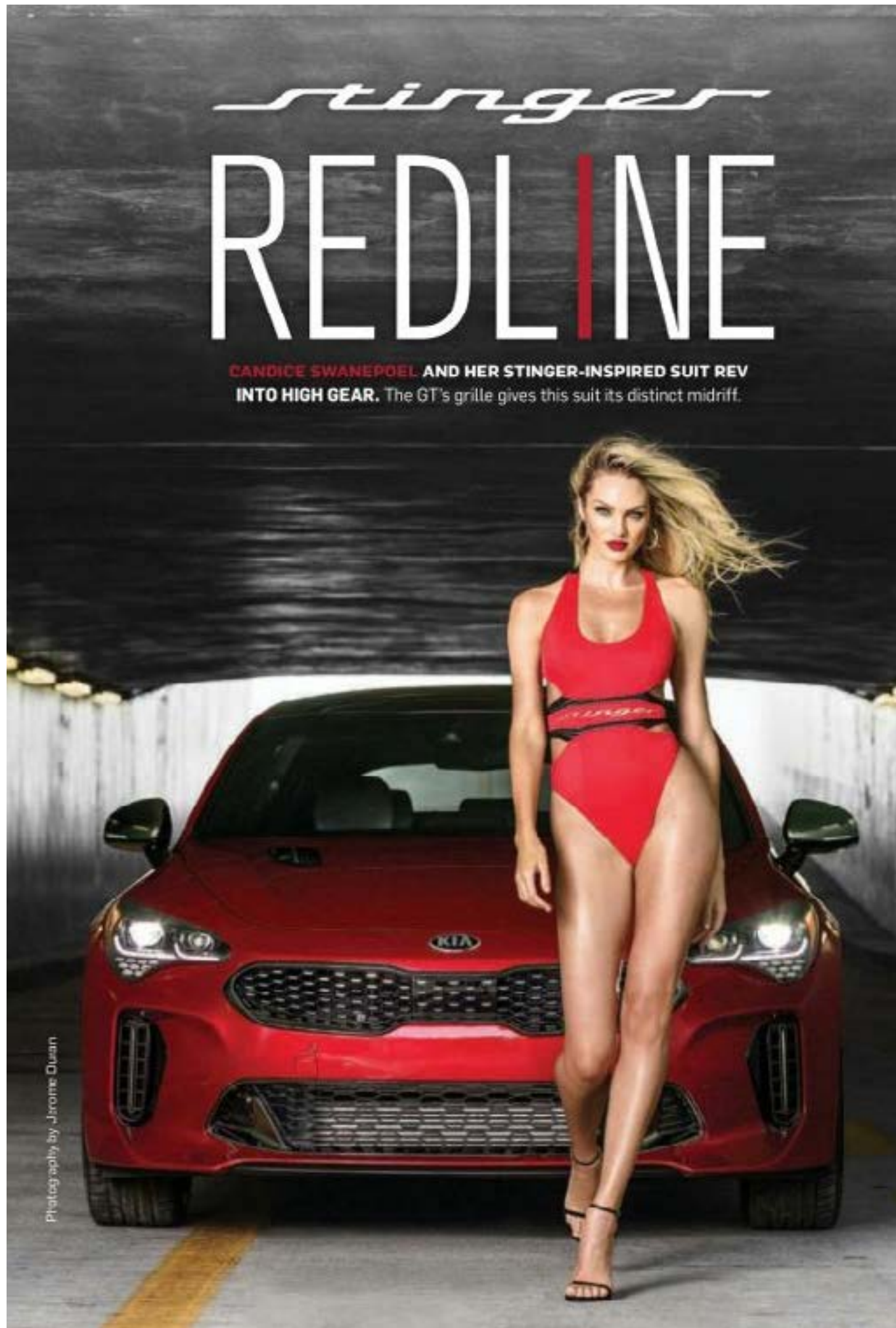
Загалом фільм здобув середню оцінку як від критиків, так і від аудиторії (наприклад, результат на авторитетному порталі «Rotten Tomatoes» — 63% позитивних рецензій).

На початку фільму глядачу прозорі всі сцени та події, тому може здатися, що сюжет передбачливий. Проте поступово і впевнено події розвиваються та плутаються настільки, що глядач цілком може загубитися. Так само, як і головний герой. На певному етапі взагалі не зрозуміло, що ж відбувається. Однак трагічна та несподівана кінцівка прояснює цю плутанину і справляє сильне враження, незалежно від того, позитивне чи негативне.

Варто зауважити, що творцям стрічки вдалося створити атмосферу Іспанії часів Дон Кіхота завдяки якісним костюмам, декораціям, макія-

Текст: Катерина Репік

iPhone 11

Just the right amount of everything.

New dual-camera system. All-day battery.¹ The toughest glass in a smartphone. And Apple's fastest chip ever.

Reserve in store

Upgrade online

